

காகம்

Kakam

20.08.1995

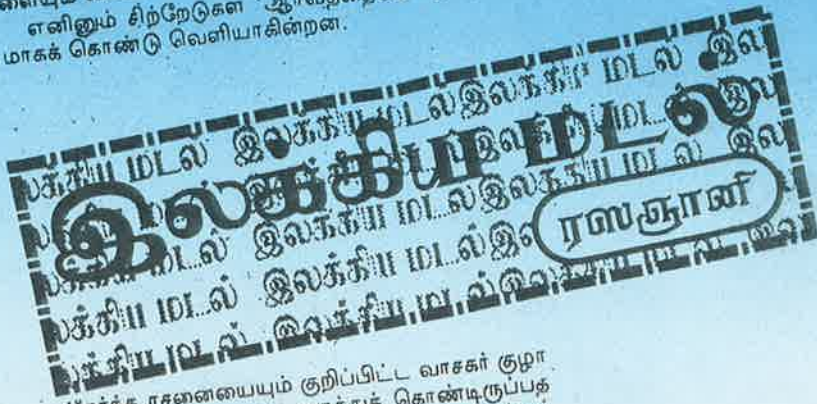
எனது என்பதற்கான அறிகுறி என்று கூறமுடியுமா? ஒரு தேவையின் அடிப்படையில் தான் இவ்விதம் பல ஏடுகள் வெளிவருகின்றன என்பது புலனாகின்றது. தாய்மொழிக்கு தமிழ்ப் பத்திரிகை சஞ்சிகைகளையும் தமிழ் விழாக்களையும். தமிழ் வீடியோ படங்களையும் விட்டால் வேறு வழியாது. எனினும் சிற்றேடுகள் 'ஆர்வத்தையே' மூலதனமாகக் கொண்டு வெளியாகின்றன.

கும் வேறு சங்கதிகள் பரவலாக விரவிக் க்
றன. அவற்றில் ஒன்று உழைப்பு.

ரினின்

ரியான தாண்டில்-
-ாவிலிருந்து நான்கா
)ருந்து 'பனிமலர்' முத
ரசனையை வளர்ப்ப
கப்பட்டு எதிர்பாராத

டு. 'தமிழன்' ஈழகேசரி,
வதேசத்தமிழர், தமிழ்
பட்டியலிடலாம்.
ம் பெயர்ந்த தமிழர்கள்
பரவலாக அதிகரித்துள்

தேர்ந்த ரசனையையும் குறிப்பிட்ட வாசகர் குழா
பித்தையும் எல்லையாக பகுத்துக் கொண்டிருப்பத
னால் சில அற்பாயுளில் மறைகின்றன. சில தாக்குப்
பிடிக்கின்றன.

பிறமொழி படைப்பாளிகளைப் பற்றியும் நவீன,
விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள் தொடர்பாக
வும் பயனுள்ள விடயதானங்களை தரும் ஏடுகளும்
இவற்றில் அடங்கும்.

'வாசிப்பு மனிதனை முழுமையாக்கும்' என்ற
மகாத்மாகாந்தியின் கூற்றை இந்த புலம் பெயர்ந்த
தமிழர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எனவும்
இந்த ஏடுகளின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்தை
வைத்து கூறமுடியாது. அவர்களை 'முழுமை' யாக

9 September 95

காகம்

"முற்றமெல்லாம் புழுங்கல்- அதனால்
நம் நெஞ்சமெல்லாம் அம்முற்றம்."

- ஒரு தாய்

மனம் பெயராத புலம்

இந்த மாதம் காகத்திற்கு அட்டைப்படம் போட மனதிற்குள் இடமில்லை. காரணம் காகம் 9ன் அட்டையில் பிரசுரமாகியிருக்கும் இலக்கியமடல் ஏற்படுத்தும் இன்றைய புலம்பெயர்ந்த மக்கள் பற்றிய தவறான கண்ணோட்டத்தினை கண்டிப்பதற்கு ஏற்ற இடமாக முன்பக்கத்தினை தெரிவுசெய்தமையே ஆகும்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழ்மக்கள் பற்றியதும், அவற்றின் காரணகாரியங்கள் பற்றியதுமாக தாயகத்திலிருந்து நாம் நுகரும் செய்திகள் ஆரோக்கியமற்றவையாகவே பெரிதும் உள்ளன.

இந்தநிலை தோன்றி பல தசாப்தங்களாகின்றன. ஆனால் தாயகத்திலிருந்து வரும் குரல்களின் பலவீனங்கள் தாயகத்திலிருந்து ஆரோக்கியங்கள் எல்லாமே புலம்பெயர்ந்துவிட்டனவா என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. புலவர்கள் சந்தமெடுத்துப் பாடுகிறார்கள், பத்திரிகைகள் ஆய்வற்ற மொட்டையான விடையங்களுக்கும் முக்கியத்துவமளிக்கின்றார்கள்.

ஆனால் புலம்பெயர்ந்த மக்களுக்குமூவோ ஏதும் திராணியற்று மனம்குறுகி வாடிப்போய் வாழ்கிறது.

அண்மையில் நான் கேள்வியுற்ற ஒரு சம்பவத்தை இங்கு தருதல் நலம் என எண்ணுகின்றேன்.

அண்மையில் கனடாவிலிருந்து சென்ற ஒரு இளைஞர் தனது கனடா வாழ்க்கைபற்றியும், அதிலுள்ள அவலங்கள் பற்றியும் நிறையவே தனது உறவினர் ஒருவருக்கு எடுத்துச்சொல்லப் பட்ட சேதி; எனது உறவினரொருவருக்கு தெரிந்ததிலிருந்து அவர் எனக்கு தொலைபேசி எடுப்பதையே நிறுத்திவிட்டார். ஆனால் மிகவிரிவான ஒரு அனுதாபக் கடிதத்தை அவர் எனக்கு வரைந்திருந்தார்.

தளத்திலிருந்து பிரிந்து வாழும் இரண்டு மக்கள் குழுவை விமர்சிக்கும்போது அவற்றில் ஆழமும் அறிவுத்தன்மையும் இருக்கவேண்டுமென காகம் ஆசைப்படுகிறது. புலம்பெயர்ந்த மக்கள் குழு இன்னமும் தமது மனம் புலம்பெயராமல் பார்த்துக்கொள்ள பெரிதும் சிரமங்களின் மத்தியில் எடுக்கப்படும் முயற்சிகளை தாயகத்திலிருந்து வரும் இத்தகைய குரல்கள் பெரிதும் மனவருத்தத்திற்குள்ளாக்குகின்றன. அத்தோடு இந்த மக்களுக்குமூவை புரிந்துகொள்ளவும், அவர்களை தாயகத்தின் ஒருபகுதிச்சமூகமாக ஏற்றுக் கொண்டு விமர்சிக்கவும் வேண்டுகின்றோம்.

சமூகங்களில் வீரர்கள் மட்டுமல்ல மற்றவர்களும் உண்டு என்றுணர்வோம். மேற்படி அட்டையில் இடம்பெற்றிருக்கும் கட்டுரைதொடர்பாக தமது விசனத்தை தெரிவித்த காகத்தின் வாசகர்களுக்கு நன்றி.....காகம்.

உள்ளே.....

பக்கம்	விடையம்
3	முகம்
5	H.C.Andersen கதை
10	குரியப்பூச்சிகள்
13	இருட்டிப்பு..சிறுகதை
16	வரலாற்றுக்கு....
19	கொலம்பஸ்
21	விவாதம்
22	சர்வதேச சிறுவர்போட்டி
23	தோப்புக்கரணங்கள்
25	அறிதிறன்போட்டி

சந்தாதாரர்களுக்கு.....

இதுவரை காகத்திற்கான சந்தாவை செலுத்தாதவர்கள் தயவுசெய்து அதனைச் செலுத்தி; காகத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுங்கள். நன்றி!

H.C.ANDERSENனின்

கதை

தமிழில்: விழி

ஒரு சிறிய ' லீசா '

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி.....

லீசாவும் வயல்எலியும் இருந்த அந்த வீட்டுக்கு பக்கத்து வீட்டுக்கார மூஞ்சூறு ஒருநாள் வந்துள்ளேந்தது. அவனைப் பணக்காரன் என்றும் புலமைமிக்கவன் என்றும் வயல் எலி சொல்லிக்கொண்டது. அவனது வீடு வயல் எலியின் வீட்டைவிட இருமடங்கு பெரியதாக இருந்தது.

அவன் புலமைமிக்கவனாக இருந்தான். ஆனால் அவனுக்கு சூரியனையும் அழகிய மலர்களையும் ஏனோ பிடிக்கவில்லை. அவைகளைப்பற்றி அவன் தீயவையாகவே பேசிக்கொண்டான். அவன் இவைகளை ஒருபோதும் கண்டிராததும் இதற்கு காரணமாக இருக்கலாம். லீசா தனது இனிமையான குரலில் பலபாடல்களைப் பாடினாள். அந்தக்குரலின் இனிமையினால் அந்த மூஞ்சூறு லீசாவின்மேல் காதல்வயப்பட்டுப்போனது. ஆனால் அது இதுபற்றி எதுவும் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. அது இப்படியான ஒரு மனமுடையதாகும்.

அது அண்மையில் நீண்டவழி ஒன்றை நிலத்திற்கூடாக வயல் எலியின்வீட்டுக்கும் தனது வீட்டிற்குமிடையில் அமைத்திருந்தது. அந்தவழியினூடாக லீசாவும் வயல்எலியும் அவர்கள் விரும்பும் போது காலாற நடந்துபோவதற்கான அனுமதியை அவர்களுக்கு அது வழங்கியது. அந்தவழிப்பாதையில் இறந்துபோன பறவைஒன்றை புதைத்திருப்பதாகவும் அதனைக்கண்டு அவர்கள் பயப்படக்கூடாதென்றும் மேலும் அது அவர்களை கேட்டுக்கொண்டது.

குளிகாலம் தொடங்கியபோதே மூஞ்சூறு அந்தப்பாதையை அமைக்கத்தொடங்கியிருந்தது. அப்போதேதான் அந்த இறகுகளுடனும் அலகுடனுமான பறவை இறந்தது.

மூஞ்சூறு சிறியமரத்துண்டொன்றை வயல் பற்றியவெள்ளைநிலத்திற்கு கீழிருந்த அந்த இடத்தை இரண்டவழியினூடாக, மற்றொரு இடத்தை வழியும் காட்டுவதற்காக போய்க்கொண்டிருந்தது. அந்தமரத்துண்டை அது ஒருபுறம் இருட்டிலும் நெருப்பைப்போல பிரகாசித்து ஒளிவிட்டது. அவர்கள் அந்த இறந்தபறவை இருந்த இடத்திற்கு வந்தபோது மூஞ்சூறு தனது அகலமான மூக்கினால் மேற்கூரையின் மண்ணைத்தள்ளியது. இதனால் அங்கு ஒரு பெரிய துவாரம் ஏற்பட்டது. அத்துவாரத்தினூடாக வெளிச்சம் கீழிறங்கிப்போயிற்று. மே தரையில் ஒரு இறந்த பறவையொன்று காணப்பட்டது. அதனது அழகிய இறக்கைகள் பக்கமாக அழுந்தியிருந்தன. தலையும் கண்களும் இழுபட்டு சிறகுகளுக்குள் அமுங்கியிருந்தன. அந்தப்பரிதாபத்துக்குரிய பறவை கட்டாயமாக இந்தக்குளிரினாலேயே இறந்திருக்கவேண்டும்.

இக்காட்சியைப்பார்த்த லீசா அதனால் மிகவும் கவலை கொண்டாள். அவள் சிறிய பறவைகளில் மிகவும் விருப்பம் உடையவள். அவைகள்தான் அந்தக்கோடைகாலம் முழுவதும் பாடித்திரிந்தன. மூஞ்சூறு தனது சிறிய சாலால் அப்பறவையை தள்ளியவாறே இப்போ இதனிடமிருந்து சப்தம் ஏதும் வரவில்லை. இப்படி பறவையாக பிறப்பது எவ்வளவு பரிதாபத்திற்குரியது. கடவுளே! எனது பிள்ளைகளில் எவருக்குமே இப்படி நடக்கக்கூடாது. இந்தச் சிறிய பறவையிடம் என்ன இருக்கிறது. குளிகாலத்தில் பசியினால் இறந்துபோயிருக்கிறது என்று கூறியது.

"ஆமாம் உங்களைப்போன்ற புத்திசாடிகளினால்தான் இவ்வாறு சொல்லமுடியும்" என்று வயல்எலி கூறியது. "குளிகாலம் வரும் போது பறவையிடம் என்ன இருக்கிறது? குளிராலும் பசியாலும் அது இறந்து போயிருக்கிறது. ஆனால் இதுகொஞ்சம் பெரிதாக இருந்திருக்கலாம்" என்று அது மேலும் கூறியது. லீசா எதுவும் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் மற்றவர்கள் இருவரும் பறவைகள் மூலக்கூடடி மறுபக்கமாக திரும்பியபோது அவள் குளிர் து பறவையின் சிறகுகளை பக்கத்திற்கு தள்ளி, அதன் கலையை வரட்டி.

மூடியிருந்த கண்களில் முத்தமிட்டாள். சிலவேளைகளில் இந்த அழகான பறவைதான் கோடைகாலத்தில் தனக்காக மிக அழகாகப் பாடி தன்னை மகிழ்ச்சிப்படுத்தியதாகவும் இருக்கலாம் என்று தனக்குள் யோசித்துக்கொண்டாள். மூல்குறு திரும்பவும் அத்துவாரத்தை மூடிவிட்டு பெண்கள் இருவரையும் விடுவரைக்கும் விட்டுவிட்டுச் சென்றது. அன்றிரவு முழுவதும் சீசாவினால் தூங்கமுடியவில்லை. கட்டிலைவிட்டு மூந்து சென்று வைக்கோலால் அழகிய பெரிய கம்பளம் ஒன்றை பின்னினாள். பின்பு அதனையும் எடுத்துக் கொண்டு அந்தக் கம்பளத்தை அப்பறவைக்கு போர்த்துவதற்காக அது இருந்த இடத்திற்கு வந்தாள். வயல்எலியின் வீட்டில் கண்டெடுத்த மென்மையான பருத்தித்துணியை அப்பறவையின் பக்கங்களுக்கு வைத்து அந்தப்பறவையை அக்குளிரிலத்திலும் குடாக இருக்கும்படி செய்தாள். "போய் வா! அழகிய சிறு பறவையே போய்வா! எல்லா மரங்களும் பசுமையாகவும் சூரியன் வெப்பத்துடன் எங்களுக்காக பிரகாசித்ததுமான கோடை காலத்தில் நீ இசைத்த உனது அழகிய பாடல்களுக்கெல்லாம் நன்றி" என்று சொல்லியபடியே தனது தலையை பறவையின் நெஞ்சினில் வைத்துக் கொண்டாள். அப்போதுதான் பயன்படும்படியாக அது நடந்தது. ஏதோ அடிப்பது போன்ற சப்தம் பறவையின் நெஞ்சினிருந்து கேட்டது. அது அப்பறவையின் இதயம்தான். அந்தப்பறவை இறக்கவில்லை. கறுகறுப்பின்றி மயக்கநிலையிலிருந்த அப்பறவை போர்வை தந்த வெப்பத்தினால் திரும்பவும் உயிர் பிழைத்துக்கொண்டது. இலையுதிர் காலத்தில் அனைத்துப்பறவைகளும் வெப்பமற்றதை நாடுகளை நோக்கிப் பறந்து செல்கின்றன. அவ்வாறு பறந்தபோது அவற்றில் ஒரு பறவை மிகவும் தாமதமாகிப்போனது. குளிரால் விரைந்திருந்த பறவை கீழே விழுந்துவிட்டது. எங்கே அது விழுந்ததோ அங்கேயே அப்படியே பணியினால் மூடப்பட்டுவிட்டது. சீசா பயத்தினால் நடுங்கினாள். பறவையோ பெரிதாக இருந்தது. அவளோ ஒரு அங்குலமளவே நீளமானவள். ஆனால் அவள் இதனை எப்படியும் எதிர்கொண்டாதல் வேண்டும். பருத்தித்துணியை இன்னும் நெருக்கமாக பறவையைச்சுற்றி வைத்தாள் சீசா. தான் போர்த்திப்படுக்க

உபயோகித்த இலையொன்றை அப்பறவையின் தலையைச்சுற்றி வைத்தாள். அடுத்தநாள் இரவு திரும்பவும் சீசா அந்தப்பறவையைச் சென்று பார்த்தாள். அது உயிர் பிழைத்து நன்றாக இருந்தாலும் மிகவும் பல வீணமான களைத்திருந்தது. அதனால் ஒரு கணத்திற்கு மட்டுமே தனது கண்களைத்திறந்து சீசாவை பார்க்கமுடிந்தது. "நான் உனக்கு நன்றி சொல்லவேண்டும். அழகிய சிறு குழந்தையே நான் நன்றாக வெப்பமாக்கப்பட்டுள்ளேன். விரைவில் நான் எனது சக்தியை மீண்டும் பெற்றதும் என்னால் வெளியில் சூரிய ஒளியில் பறக்கமுடியும்" என்று அவளுக்கு அப்பறவை கூறியது. "இப்போது குளிர்காலம் வெளியில் வெண்பனியும் குளிரும் உன்னால் வெளியே போகமுடியாது. வெப்பமான உனது கட்டிலில் இப்போது இருந்து கொள். நான் உன்னைப்பராமரிக்கிறேன்" என்று சீசா பறவைக்கு பதிலாகக்கூறினாள். சீசா பூவிதழ் ஒன்றினால் அப்பறவைக்கு நீர்ப்பருக்கினாள். அந்நீரைப்பருகியதும் அது நடந்தவற்றை சீசாவுக்கு விபரித்தது. முட்டையொன்றில் பட்டு தனது இறக்கைகளில் ஒன்று கிழிந்துபோனதாகவும் அதனால் வெப்பம்மிகுந்த நாட்டைநோக்கி பறந்துகொண்டிருந்த மற்றைய பறவைகளைப்போல தன்னால் விரைவாகப்பறக்கமுடியாது போனதாகவும் இருநிதியில் தான் நிலத்தில் வீழ்ந்துவிட்டதாகவும் கூறியது. பின்பு நடந்தவைகள் எவையும், தான் எப்படி இங்கே வந்தேன் என்பதும் அதற்கு ஞாபகத்தில் இருக்கவில்லை. குளிர்காலம் முழுவதும் சீசா அப்பறவையை மிகவும் கவனமாக பாதுகாத்தாள். அவளுக்கு அதை மிகவும் பிடித்திருந்தது வயல்எலிக்கும் மூல்குறுக்கும் இதுபற்றி எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. தெரிந்திருந்தால் அவைக்கு அப்பறவையை பிடிக்காது போயிருக்கலாம். விரைவில் இலைதுளிர் காலமும் வந்தது. சூரியன் மேலெழுந்து நிலத்தை குடேற்றியபோது அப்பறவை "போய்வருகிறேன்!" என்று சீசாவிடம் விடைகேட்டது. முன்பொரு தடவை மூல்குறு மேற்கூரையில் நேபடுத்திய துவாரத்தை மீண்டும் திறந்துகொண்டு இருவரும்

வெளியே வந்தார்கள். சூரியன் அழகாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தான். பறவை அவளை தன்னுடன் வரும்படியும் நான் அவளை தன்முதுகில் சுமந்து மிகத்தூரத்தில் இருக்கும் பசுமையான காட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதாகவும் கூறியது. ஆனால் நான் அப்படிச் செய்தால் வயல்எலிக்கு அது மிகவும் துக்கம்தரும் விடையமாக இருக்குமென்று நினைத்து சீசா அப்பறவையின் அழைப்பிற்கு மறுப்புத்தெரிவித்துவிட்டாள்.

"போய் வருகிறேன், போய் வருகிறேன், அழகிய சிறுமியே!" என்றபடியே அப்பறவை சூரிய ஒளியில் பறந்துபோயிற்று. அப்பறவையை சீசா மிகவும் நேசித்ததால் அவளது கண்களில் கண்ணீர் வழிந்தது. சீசா மிகவும் கவலைப்பட்டாள்.

சூரியஒளியில் வருவதற்கு அவளுக்கு அனுமதி இருக்கவில்லை. அந்த வயல்வெளியில் தானியம் விதைக்கப்பட்டது. வயல்எலியின் வீட்டுக்கு மேலாகவும் விதைக்கப்பட்ட தானியம் வளர்ந்து உயர்ந்து நின்றது. இது ஒரு அடர்ந்த காடுபோல அந்த அங்குலமளவான சிறுமிக் கு தோற்றமளித்தது. "இக்கோடை காலத்தில் உனக்குத்தேவையானவற்றை தைத்துக்கொள்" என்று வயல்எலி ஒரு நாள்.

அந்தச்சலிப்படையச் செய்யக்கூடிய அயல்வீட்டுக்காரனான மூஞ்சூறு சீசாவை திருமணம் செய்வதற்கு விருப்பம் தெரிவித்திருந்தது. சீசா மூஞ்சூறின் மனைவியானால் அவளது இருக்கைக்கும் படுக்கைக்கும் தேவையானவற்றை தைத்தெடுத்துக்கொள்ளும்படி வயல்எலி கூறியது. வயல்எலி நான்கு சிலந்திகளை நூல் நூற்கவும் நெசவு செய்யவுமென வாடகைக்கு அமர்த்தியிருந்தது. அவை இரவுபகலாக வேலைசெய்தன. சீசாவும் கை இயந்திரத்தினால் நூல் நூற்றாள். ஒவ்வொரு மாலைவேளையிலும் மூஞ்சூறு அவர்களிடம் விஜயம் செய்தது. வரும் ஒவ்வொரு தடவையும் தங்களது திருமணத்தைப்பற்றியே பேசியது. கோடைகாலம் முடியும்போது சூரியன் அதிக வெப்பத்தை தராதது. அது பூமியை தனது வெப்பத்தினால் ஒரு கல்லைப்போல ஆக்கியிருக்கும். அப்படியான ஒரு காலத்திலேயே திருமணத்தை வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென கூறியது.

ஆனால் சீசா இதனால் எல்லாம் மகிழ்ந்துபோய்விடவில்லை. ஏனெனில் அந்த சலிப்புத் தரும் மூஞ்சூறை அவள் ஒருபோதும் மறியிருக்க வில்லை. ஒவ்வொரு காலையிலும் சூரியன் மேலெழும்பும்போதும் மாலையில் மறையும்போதும் சீசா சந்தடியின்றி வெளிவாசலருகில் சென்றாள். காற்று வீசியவர்கள் தாழ்ந்தபோதெல்லாம் அந்த நீலநிற வானத்தை அவளால் பார்க்கமுடிந்தது. அப்போதெல்லாம் வெளியே எவ்வளவு வெளிச்சமாக இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டாள். தான் காப்பாற்றிய பறவையின் நினைவும் அடிக்கடி அவளுக்கு வந்துபோனது. ஆனால் அதுதான் தூரத்திலிருக்கும் பசுமையான காட்டிற்குள் பறந்துபோய்விட்டதே.

இலை உதிர்காலத்தின் தொடக்கத்தில் சீசா தனக்குரியவை அனைத்தையும் தைத்துமுடித்துக் கொண்டாள். "இன்னமும் நான்கு கிழமைகளில் உனக்குத்திருமணம்" என்று வயல்எலி ஒருநாள் சீசாவிடம். சீசா அழகப்படியே தனக்கு அந்த சலிப்பைத்தரும் அந்த மூஞ்சூறினை திருமணம் செய்ய விருப்பமில்லையென வயல்எலியிடம் கூறினாள்.

"அர்த்தமற்ற கதைகளை பேசாதே. எதிராகக் கதைத்தாயேயானால் உன்னை நான் எனது வெள்ளைப்பற்களால் கடித்துவிடுவேன். அவன் உனக்கு ஒரு நல்ல கணவனாவான். அவனிடமுள்ள கறுத்த உரோமத்தாலான ஆடைகளைப்போல் அரசியிடம்கூட இருக்கமுடியாது. அவனிடம் சமையலறையும் நிலவறையும் கூட இருக்கின்றன. நீ அவனுக்காக கடவுளுக்கு நன்றிசொல்லவேண்டும்." என்று வயல்எலி கூறியது.

திருமணநாளும் வந்தது. மூஞ்சூறு சீசாவையும் அழைத்துக்கொண்டு தாம் வாழும்போதும் இடமாகிய நிலத்திற்கு கீழிருக்கும் அந்தமிக ஆழமான இடத்திற்கு போவதற்காக வந்தது. அவள் அந்த இடத்திலேயே வாழவேண்டும். அதைவிட்டு வெளியே சூரியஒளியில் சீசா வருவதை மூஞ்சூறு விருப்பமில்லை. சீசா மிகக்கவலையுடன் அந்த அழகிய சூரியனிடம் இறுதித் தடவையாக விடைபெற்று வருவதற்காக வயல்எலியிடம் அனுமதிபெற்று கதவுக்கு வெளியே சென்றாள்.

'பொய்க்குறியேன் குறியேன்' என்று சொல்லியவனு
காக்களை காற்றுவெளியில் உடங்கிப்பிடித்தவாறு
வேளையில் சிறிதளவுதரமம் நடந்துசென்றால் வயலில்
தாவியர் அருவணை செயல்பட்டிருந்தபடியால் காத்த
யலில் அடிக்கணை ஒட்டுகையில் மூன்று மல்திலம்
தலியே நின்றுகொண்டிருந்தன.

அருகென்றின்று ஒரு சிறிய வீட்டினுள்
அந்தச்சிறிய பாணையை நீ காணும்போது வளகு
வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துவிடு' என்று சொ
யெல்லவேறு
'கே.கே.' என்று அவனது தலைக்குமேலாக பழவை
கீச்சிடுவர் சிவம் கேட்டது.

சீய தலைமை திமித்தி மேலே பந்த்தான். அது அந்தப்
பறவைதான். அவ்வால் காப்பற்றி வழியனுப்பிவைத்த
அதே பறவைதான். சீயவைக்கண்டதும் அப்பறவையும்
மிகவித்திரை. தந்து மூக்குறு தனக்கு வணவண
யல் போவதை தும். குறியை ம் எப்போதுமே
வாழ்வுமாதபடி நினைத்திரு சிவியுக்கும் இட த்திந்தான்
தான் கழறிவெனவதற்கு அப்பறவையிடம் கூறினான்
சீய.

'குறியை மலியைமம் வந்துவிடவில்லுக்கிறது தான்
பொய்யான நாடுகளைஎன்றால் அநீதுதான்
முக்கியமன்றி நீயும் வந்துகல் உடையகுறியின்மை
நீ வளறுமுதுயில் இருந்துபெயர்ந்து நாய ஒக்கியால்
என்றால் உன்னை இருக்கிவ்' உக்கியைமம் மயக்க
இந்த அவரை வணமம் மூத்தமுடிவாவிட்டும்கொண்டது
இருண்ட. அவரானவரின் திட்டுதான் மூன்று
சென்றால் துறவன்.

மணக்குக்குறியைமம் மூன்று குறியை மிக அழகை
எப்போதுமே மயக்கியதன்மணமத்திதும் அழகிய
பூக்களால் திரைத்திரைபுதும்கொண்டவந்தது. தான்
இருப்பவையாகுமண செய்ப்புதுகொண்டதென்ப தன்
சென்றால் பறவையும்.

நான் குறியை விதைத்து அந்த இருண்ட நிலவலையின்
இருந்தபேறு நீ தான் என்னைக்காப்பற்றினாய்.
நீ என்னுடன் வாய்.

நாய்கள் இவ்வள த்தைவிட்டு பறந்துசெல்வோம்' என்று
அப்பறவை சீயவியை ம் கூறினது.

'சீய நானும் உன்னுடன் வருகிறேன்' என்று சீய
கூறினான்.

சீய பறவையின் மதுயில் இருந்துகொண்டு காக்களை
அப்பறவையின் இருக்கைகளில் வைத்தவாறு ஒரு
நாட்களால் தன்னை அப்பறவையின் கைவிடாமல்
இருக்கைகளுடன் செத்துக் கட்டினான்.

பறவையும் மிகஉயரத்தில் கால்களின்மேலாகவும்
புக்கி வறந்து நின்று மணைகளின்மேலாகவும் பறந்து
தூற்றுடன் வந்தது.

சீயவக்கு அக்காற்று குளித்ததும் அவன்
அப்பறவையின் பொய்யான இறக்கைகளுக்குள்
தன்னைப்புகைத்துக்கொண்டு தந்து சிறியபறவைபுத்தா
க்கி சீயேதென்பதும் அவ்வாறிய காட்களைப் பந்த்படி
சென்றான்.

இறுதியில் அவர்கள் வேப்பமயிக்குத்த தாலுக்குக்கு
வந்துபோக்தனர். இக்கு குறியை மிக மெலியைத்தித்திதும்
வணம் இரண்டுமட்டுகு உமாமக இருந்தது. வேள்கை
தான் பன்னகள்தான் அழகுதான் பன்னா. நீயாறியவருடன்
திரைவைக்கொடியில் வளந்திருந்தன. காடுகளில்
தொடைமும். எழும்பிசெய்யும் வளந்து நறமணம்
விடுக்கொண்டிருந்தவகிதிகள் அழகை மணவை
கொண்டிருந்தது. இப்போதுமே மூக்கியை
மூக்குமே.

அவ்வள அப்பறவை இயற்கையிலேயே தவிரும்
புத்துவிடையிருந்தது. இப்போதுமே மூக்கியை
மூக்குமே. வேள்கை மூக்கியை

மணவாசிகுறியை மிகவித்திரைத்தவருக்கிதும்
குறியைமணமம் மணவாசிகுறியை மூக்குமே. மூக்குமே
கொண்டிருந்தது. அதுமது உடங்கித்தவன்மண
தவ். மூக்கியை மணவாசிகுறியை மூக்குமே. அழகை
மிகஉயர்து. த்திம் அழகைமே மேலாகுமே. மணவாசிகு
இருந்ததன். அவகேதன் சீயவனை காக்கு
மூத்துபெயர்ந்துகூறும் பறவையும் குறியைத்தது.

'இதுதான் வளறு வீழ்' என்று அப்பறவை பெய்தது.
'நீ சீயே வளர்ந்துள்ள மண்களில் ஒன்னைத்தெரியசெய்ய
பாணை தான் உன்னை அழில் உட்காணையிடின்
சிரமும்மும் ஏதாவதுவன்று உன்சு குறியைமத்தது. ம்
அன்சுகொண்டதும்' என்று வேளும் அப்பறவை சென்றது.

"அது மிகவும் நன்று" என்றபடியே தனது சிறியகைகளை தட்டிக்கொண்டான் சீசா.

பளிங்குக்கல்லொன்று கீழே விழுந்து மூன்றுதுண்டுகளாக உடைந்து பூமியில் கிடந்தது. அவற்றிற்கிடையே அழகிய வெள்ளைமலர்கள் வளர்ந்து மலர்ந்திருந்தன.

பறவை கீழே பறந்துசென்று அந்தமலர்களுக்கிடையே பெரியஇதழ்களுடன் காணப்பட்ட மலரொன்றில் சீசாவை வைத்தது. அங்கே அம்மலரின்நடுவில் ஒருசிறிய மனிதன் உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் கண்ணாடியினால் செய்யப்பட்டவன் போலவும்; ஒளிஊடுருவக்கூடியவன் போலவும் காணப்பட்டான்.

தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட அழகியமுடி ஒன்றை அவன் தனது தலையில் அணிந்திருந்தான். தோள்களில் இறக்கைகள் காணப்பட்டன. அவன் சீசாவைவிட உயரத்தில் பெரியவனாக இருக்கவில்லை. அவனே மலர்களின் தேவதையாவான். அங்கு காணப்பட்ட மலர்கள் அனைத்திலும் கணவனும் மனைவியுமாக இவ்வாறு தோற்றமுள்ளபலர் காணப்பட்டனர். ஆனால் இவனே அவர்களுக்கெல்லாம் அரசனாவான்.

"கடவுளை அவன் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறான்" என்று சீசா பறவையின் காதுக்குள் முணுமுணுத்தான். அந்த சிறிய இளவரசன் தனக்கு எதிராகவந்த பறவையைக் கண்டதும் பயந்துவிட்டான்.

அவனோ சிறியவன். அழகானவன். பறவையோ மிகப் பெரியது. ஆனால் அவன் சீசாவைக்கண்டதும் மிகவும் சந்தோசமடைந்தான்.

தான் இதுவரை பார்த்தவர்களில் சீசாவே அதிக அழகானவன் என்று தனது தலையிலிருந்த தங்கக்கிழி உரத்தை எடுத்து சீசாவின் தலையில் வைத்தான். அவன் அவளுக்கு என்னபெயர் என்றும் அவள் தனக்கு மனைவியாகி மலர்களின் அரசியாக இருக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டான்.

ஆம் அவன் சரியான ஒரு மனிதன். அவன் தவணையின் மகனைவிடவும், சுறுப்புரோம ஆடைகளுடன் இருக்கும் மூஞ்சுறைவிடவும் வித்தியாசமானவன். அதனால் சீசா திருமணத்திற்கு சம்மதம் தெரிவித்தாள்.

ஒவ்வொரு மலர்களிலுமிருந்தும் ஆணோ அல்லது பெண்ணோ அந்த அழகிய பெண்ணைப்பார்ப்பதற்காக

விருப்பத்துடன் வந்தார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் சீசாவுக்கா ஒவ்வொரு அன்பைக் கொண்டு வந்தனர். அவைகளில் மிகச்சிறந்த பரிசாக ஒருசோடி பெரிய வெள்ளை இறக்கைகளும் காணப்பட்டன. அவை சீசாவின் மூதுகில் பொருத்தப்பட்டவுடன் அவளால் மலருக்கு மலர் பறந்துசெல்லமுடிந்தது. அந்த இடம்முழு வதும் மகிழ்ச்சியினால் நிறைந்திருந்தது.

அந்தச்சிறியபறவை மேலே தனது கூட்டிலிருந்து இவற்றைப்பார்த்தவாறு அவர்களுக்காக பாடிக்கொண்டிருந்தது. பறவை சீசாவில் மிகவும் அன்பைச்செலுத்தியபடியால் அவளைப்பிரியப்போகிறோம் என்று அதனது இதயத்தில் ஓரளவு வேதனை நிரம்பியிருந்தது.

"உனதுபெயர் சிறிய சீசா அல்ல இது அவலட்சணமான பெயர். நீயோ அழகானவள் நாங்கள் உன்னை "மாயா" என்றே அழைக்கப்போகிறோம்" என்று மலர்களின் தேவதை சீசாவிடம் கூறியது.

"போய் வருகிறேன்! போய் வருகிறேன்!" என்று சொல்லியபடியே அப்பறவை வெப்பமான நாடுகளைவிட்டு வெகு தூரம் பறந்துவந்து டென்மார்க் கிற்கு வந்துசேர்ந்தது.

இக்கதையை யார் சொல்லியதோ அந்த மனிதனின் வீட்டில் அப்பறவைக்கு ஒருசிறுகூடு இருந்தது. அவனுக்காக அப்பறவை....

"கிவிக்...கிவிக் .." என்று பாடியது. அங்கிருந்த எங்களுக்கும் இந்தக்கதை கிடைத்தது.

சூரியப் பூச்சிகள்

தமயந்தி

கறுப்பர் முகாமின்
கடும்
பயிர்ங் பயிற்சி
முடித்துக் கோடிக்
கரைக்கு வந்தோம்.

கண்ணிற் சுமந்து
மண்ணின் கனவை
கடற்
தண்ணீர்க் கரையில்
காத்துக் கிடந்தோம்.

படகின் வரவை
எண்ணியபடியே
கோடிக் கரையில்
சென்றதோர் வாரம்.

பயிற்சி முடித்த
இருபது போகள்
கோடிக் கரையெம்
கொட்டிலிலுள்ளே

உணவும் முடிந்து
பணமும் முடிந்து,
முடியவில்லை
ஊர் போய்ச் சேர.

கும்பகோணம்
மீளச் செல்ல
தோழர்கள் முடிவாய்த்
திட்டம் போட்டனர்.

மண்ணை மிதிக்கும்
கனவுகள் சுமந்து
கோடிக் கரைக்கு
வந்த பின்பு,
மீண்டும் கும்ப
கோண வாழ்வா?
வேண்டவே வேண்டாம்.
எத்தனை காலம்
சென்று முடியினும்
தோணி வரும்வரை
கோடிக் கரைதான்.

எனது முடிவை
எனது நண்பன்

சேகர னோடு
நாதனும் ஏறறான்.

சேகர், நாதன்
என்னோடு மூவரும்
ஒன்றாய்ப் பள்ளியில்
படிக்கும் போதே
இயக்கம் என்று
ஓடி வந்தோம்.

பயிற்சி முகாமில்
நாதன் நன்றாய்க்
கவிதை வடிப்பான்
சேகர எதனை
இசையாற் தொடுப்பான்.

முதலாம் வகுப்பு
முதலாய்க் கொண்டு
மூவரும் இயக்கம்
வரைநல் நண்பர்.

எங்கள் மூவர்
நட்பைப் போலே
எங்குமே யல்லை
என்ற கர்வம்
எங்கள் மூவர்
எண்ணம் நிறைய.

இப்போ புத்தாய்த்
தோழர்க ளென்ற
உறவும் எம்முள்
மலர்ந்து கொண்டது.

ஒருவரை ஒருவர்
பிரியும் தென்பு
எம்மீல் எவர்க்கும்
இல்லவே யில்லை.

கோடியாக் கரையீல்
இருந்து மீண்டும்
குமப கோணம்
சென்றனர் தோழர்கள்.

நாங்கள் மூவரும்
கோடியாக கரையே
தஞ்சம் என்று
தரித்து வீட்டோம்.

படகு வரும்வரை
பட்டினி கிடந்தும்
காத்துக் கிடப்பதாய்
காத்திரம் கொண்டோம்.

மேலும் மூன்று
நாடகள் கழித்து
கோடிக் கரைக்குப்
படகு வந்தது.

மூன்று தினமும்
பட்டினி கலைக்க
பட்ட பாட்டைச்
சொல்லித் தீரா.

கரைவந் தேறும்
கரைவலைப் படகில்
சுத்தம் செய்து
நண்டுகள் பெறுவோம்.

காய்ந்த விறகுச்
சுள்ளிகள் பொறுக்கி
தீயை மூட்டி
நண்டுகள் சுடுவோம்.

மூன்று தினமாய்
நண்டுகள் மட்டும்
உண்டத னாலே
வயிற்றுட் குழப்பம்.
மூன்று போக்கும்
மாறி மாறி
வயிற்றால், வாயால்
ஓடக் களைத்தோம்.

படகில் இரண்டு
ஓட்டிகள் மட்டும்
எம்மை வந்து
சேர்ந்து கொண்டனர்.

திறமை மிகுந்த
ஓட்டி யென்று
இயக்கத்துள்ளே பெயரைப் பெற்ற
மைக்கல் எம்மை
சேர்த்துக் கொண்டார்.

கூட வந்த
உதவீ ஓட்டி
சீலனும் கையிற்
பாணுடன் நின்றார்.

தண்ணீர் பட்டு
நனைந்து போகா
பொலிததீன் பையில்
இருந்த பாணை
சீலன் எமக்குப்
பிய்த்துத் தந்தார்.

தோழர்கள் துயரை
தன் துயராகக்
கொள்ளுப ரோட்டி
தோழர் மைக்கல்.

எங்கள் மூன்று
போக்கும் நேர்ந்த
சம்பவம் முழுவதும்
கேட்டுக் கொண்டார்.

வயிற்றோட்டத்தை
நிறுத்திக் கொள்ள
ஏதோ மருந்து
செய்து தந்தார்.

பூமியைப் பட்டிந்திருந்த
தான்கொடுத்த ஒளிபறித்து
மேற்குக் கடலிடையில்
தூக்கத்தேச் சேர்ந்துவிட
பொன்வட்ட முகம்காட்டிப்
பொழுது இறங்கியது.

அலைகள் தன்னைத்தொலைத்து
குளமாய் வீரீந்திருந்த
கோடியாக் கரைக்கடலில்
தன்னிறுதி ஒளிதுவி
பொன்னென மீளீர்ந்திருக்க
ஏமாற்றிப் பூமியினைப்
பொழுது செல்லுகிறது.

பின்னால் வருமிருளில்
என்னதான் நிகழ்ந்தாலும்
எனக்குப் பொறுப்பில்லை
என்னைவீடும் என்பதுபோல்
சீதறிய கருமேகத்
தீரளில் முகம் மறைத்து
சாட்சிசொல்லப் பயந்தவனாய்
மேற்றிசையிற் சூரியனா (ii)

சூரியனார் போய்விட்டார்.
பூமியினை இருள் கவ்வ
தன்னொளி தான் சுருட்டி
மேற்கடல் விலகதீச
சூரியனார் போய்விட்டார்.

ஓட்டித்தோழர் மைக்கலும்
உதவியோட்டி சீலனும்
சேகர் நாதனோடு
என்னோடு ஐவராய்
இரவின் ஆளகையிலே
தோணியில் ஏறினோம்.

வெளியிணைப்பு யந்திரங்கள்
இரண்டு பெரிதாக
எமது விசைப்படகில்
பொருத்தப்பட் டிருந்தது.

இரண்டு யந்திரமும்
இயங்கும் வேளையில்
கடலைப் பிரித்துப்
படகு பாய்ந்தது.

எமது மூவர்க்கும்
ஏ.கே. எந்திரத்தை
தோழர் மைக்கல்
கைகளிற் தந்தார்.

எங்கள் படகின்
வயிற்றுப் பகுதியில்
பீரங்கி யொன்றும்
நீமீர்ந்து நின்றது.

.....கவிதை.....த.சேகர்..ஓடன்ஸ்

துழிவேறு நான்வேறு தூரங்களாகிவிட்டோம்.

இரு முகில்கள் ஒன்றுகூடி
இருள்சேர்ந்து
பருவக்காற்றுடன்
பரவலான ஓர் மழைத்துழி
என்மேல் பட்டது.

மழைத்துழி பட்டவுடன்
விழிபிதுங்கி-நான்
வழியேரம் சென்றுவிட்டேன்.

வழிதனில் இருந்த புட்களெல்லாம்
மழைத்துழி தனைக்கண்டு
களியாட்டமாய்து.

கோடைகால மழையல்ல அது
மாரிகால மழைத்துழியென-நான்
மனதுள் எண்ணிக் கொண்டு
பிதுங்கிய விழிதனை
பின்னால் விட்டுவிட்டு
பீதியை புதைத்துவிட்டு
பாதி சம்மதித்தபோது
துழிகள் தூறல்களாகி
என் உடல் நனைந்தது.

துவட்ட நான் முடியாமல்
தூறல்களை அணைத்துக் கொண்டேன்.

பின்னல்கள் கொண்ட எம்மை-இடி
மின்னல்கள் இடைஇடையே தாக்கியது.

மின்னல்களுக் கப்பால்-பெரும்
இடியொன்று-எமை
இரண்டாக்கிவிட்டது.-இப்போ
துழிவேறு நான்வேறு
தூரங்கள் ஆகிவிட்டோம்.

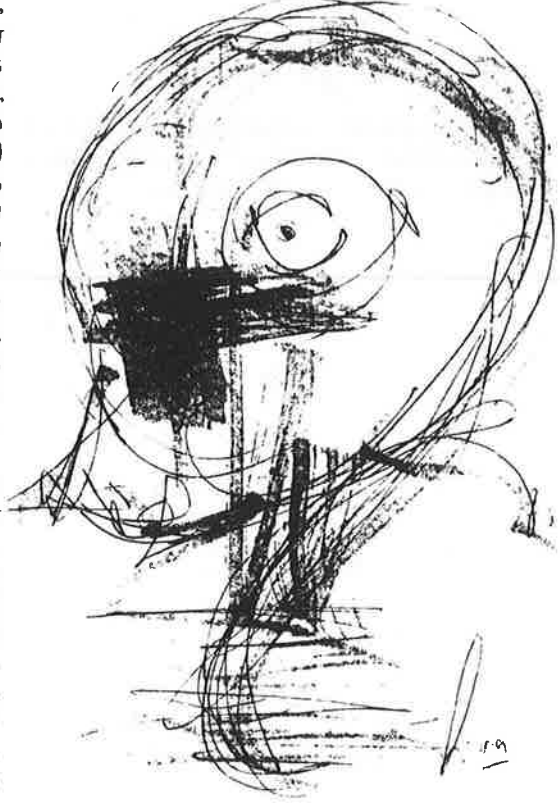
இருட்டிய

வேதா இலங்காதிலகம்.

சம்மர் நேரத்தின் டென்மார்க்கின் மாபெரும் திறந்த வெளியரங்கு பலவண்ணக்கொடிகளாலும், மாலைகளாலும், வர்ணக்கடதாசி, பஜான்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு மிக அலங்காரமாக காட்சியளித்தது. அது டென்மார்க்கின் வானொலி, தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் சேர்ந்து நடத்தும் 95ம் ஆண்டின் ஐரோப்பிய Aerobic(எறோபிக்) போட்டி நிகழ்ச்சி. (காற்றுபோன்ற இலகு முறையிலான ஒருவகை உடற் பயிற்சிப் போட்டி) ஒருகுழு சுமார் 10நிமிடங்களை கலந்து கொள்ளும், 8பேர் கொண்ட, 12 நாடுகளின் திறமையான சிறுகுழுக்கள் போட்டியில் கலந்து கொள்ள வருகை தந்துள்ளன. உடற்கட்டு, உடை முதற் கொண்டு சகல திறமைகளும் 12பேர் கொண்ட நடுவர் குழுக்களால் கணக்கிடப்பட்டு முடிவுகள் வெளியிடப்படும்.

15நிமிட இடைவேளையில் சிறிது காலாற வந்த வாணி தற்செயலாக நீலாவைக்கண்டு ஓடிச்சென்று கட்டித்தழுவிக்கொண்டாள். ஜேர்மன் லலிதகலாமன்றத்தின் 95ம் ஆண்டு ஐரோப்பிய தேனிசைக்குயில் போட்டியில் ஜேர்மனியில் கலந்துகொண்ட போது இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமாகி நட்பானார்கள் முதல் தடவையாக. நீலா பிரபல சங்கீத வித்துவான், இலங்கை வானொலி புகழ் நீலகண்ட பாரதியின் ஒரே செல்வப் புதல்வி இன்று டென்மார்க்கிலும் புகழ்க்கொடி பறக்கும் சங்கீதமன்னன்; பல டெனிஷ் மாணவர்களை தனது மாணவமணிகளாகக் கூட அடைந்தவர். வாணி நோர்வே நாட்டின் இசைக்குயில்களில் ஒருவள். இலங்கையின் பிரபல சரித்திர ஆசிரியரும், நேர்மையின் இருப்பிடமானவருமான சத்தியமூர்த்தியினதும், வீணை ஆசிரியைய பூரணியின் மகளுமாவாள். நோர்வேயின் 'எறோபிக்' குழுவுடன் வாணி வந்திருந்தாள்.

சிறிதும் எதிர்பார்க்காத சந்திப்பு. குசலம் விசாரித்தபின் "சித்திரையில் நடக்கும் 96 தேனிசைக்குயில் போட்டியில் கலந்துகொள்ளுகிறாயா வாணி?" என நீலா கேட்டாள். "இல்லையடி போனதவை நடந்தவைகளை எங்களால் மறக்கவே முடியாதடி, போட்டியா நடத்துகின்றார்கள்? தமிழுக்கு உதவுகின்றோம், தமிழ் கலாச்சாரத்தை வளர்க்கின்றோம் என்ற

போர்வையில் வியாபாரம் அல்லவா நடத்துகின்றார்கள். வெள்ளையன் எங்களை கறுப்பன் என்று பாகுபாடு(discriminate) பண்ணுகிறான். அதற்காக நாம் கவலைப் படுகின்றோம். ஆனால் தமிழனையே தமிழன் பாகுபாடு பண்ணுகிறானே..? தரமான சேவை என்று கூறிக்கொண்டு தொழில் தர்மத்தையே மீறிய 95தேனிசைக்குயில் வீடியோவைப் பார்த்தாயா?"

"ஓமடி! பார்த்தேன். ஏன் உனது பாட்டின் உயிர்நாடியான முதல்ராக ஆலாபனையை வெட்டி ஒட்டியுள்ளனர்? அந்தப்பாட்டின் உயிர் நாடியே அதுதானே? வாணி நன்றாகப் பாட மாட்டாள், அவளது பாடல் சரியில்லை என்று கூற வருகின்றார்களா? எனக்கு ஒன்றுமே

புரியவில்லையடி. நான் கதைத்தும் கூட நீ ஏன் தொலைபேசியில் என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளவில்லையடி?...“ என அடுக்கினாள் நீலா.

“உன்னுடன் கதைக்க எனக்கு மூட் வரவில்லையடி, அதைவிட இது தொலைபேசியில் கதைத்து முடிக்க முடியாத கதையடி.” என கூறவும் நோர்வே நாட்டு பழிச்ச்சிக்குரிய அறிவிப்பு வரவும் வாணி ஓடி விட்டாள்.

ஜெகஜோதியான வர்ணஜால ஒளிவிள்ளம், ஜேர்மனியின் “பிராந்த்போட்” நகரின் பிரதான மண்டபத்தில் வாணி அசையும்... அழகு பதுமையாக பாடுகிறாள். அனைவரையும் மந்திரத்தால் கட்டுவதுபோல்... அவளது குரல் இனிமையாக ஒலித்தது. பூடல் முடிய மண்டபம் பிளக்கும் கரகோஷம்; ஆரவாரம்... சபையின் முழு ஆதரவும் அவளுக்கு கிடைத்தது. ஏதாவது பரிசு அவளுக்கும் கிடைக்கும் என யாவரும் எதிர்பார்த்தனர். என்ன ஆச்சரியம்! பரிசில்கள் மறுபக்கம் சென்று விட்டன. தப்புகளுடன்தான் யாவரும் பாடினர். என்ன காரணமோ!!!

நீலாவுக்கும் பரிசு கிடைத்தது. அதை பலர் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. டென்மார்க் நாட்டிலிருந்து சென்ற நால்வரில் முதலாவதும், மூன்றாவதும் பரிசில்கள் டென்மார்க்கிற்கே கிடைத்தன. முதலாவது பரிசு கிடைத்த இடத்திலேயே அடுத்த 96 தேனிசைக்குயில் போட்டியும் நடைபெறும்.

Aerobic நிகழ்ச்சி முடிந்து முறையே முதல் 3 பரிசில்களை நோர்வே, ஜேர்மனி ஹொலன்ட் நாடுகளும் வேறு 5 ஆறுதல் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன. யாவும் முடிய மறுபடி வாணி, நீலா சந்தித்தனர். “வாணி நீ அன்று மிக அருமையாகப் பாடினாய்; எனக்கே என் காதுகளை நம்ப முடியவில்லை; நிச்சயம் பரிசு உனக்கென்று நம்பினேன். நான் எத்தனை பிழைவிட்டுப் பாடினேன்? எப்படி எனக்குப் பரிசு கிடைத்தது? அதை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை; இதை நான் எனது பெற்றோர்களிடம் கூற அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள்; அது எனக்கு எரிச்சலூட்டுகிறது” என்றாள் நீலா.

சரி, வேறு என்ன கவனித்தாய் வீடியோவில்? கேட்டாள் வாணி. “இருக்கடி...எனது பாட்டுக்கு மட்டும் ஏன் சினிமா பின்னணி திரை? முதல் 2பரிசு எடுத்தவர்கட்கு அல்லது மற்றவர்கட்கு அதுபோல ஏன் காட்டவில்லை?

இந்த பாரபட்சம் ஏனென்று எனக்குப் புரியவில்லை? சரி! நீ தொலைபேசியில் கதைத்தும் முடியாதகதை என்றாயே அதைக் கூறடி?” என்றாள் நீலா.

“நீலா! அன்று நிகழ்ச்சி முடிய விழா நடத்தியவர்கள் அடுத்த நாள் எங்களைச் சந்திக்க விரும்புவதாகவும் நாம் குறை நிறைகளை கதைக்கலாம் எனவும் கூறி எமது விமர்சனங்களை வெளிப்படையாகக் கூறும்படி-தொலைபேசியில் கேட்டனர்.

நாமும் மிக அருமையாகப் பாடிய சேகருக்கு ஏன் பரிசு இல்லை? தொண்டை கட்டடியது போல பாடிய கமித்திராவுக்கு ஏன் 2வது பரிசு? ஆது எந்த வகையில் நியாயம்? என பலவிதமாக ஆளுக்கு ஆள் விமர்சித்தோம், அதுவும் நட்புமுறையில் கேட்டபடியால் கூறினோம். அவர்களை சந்திக்க எமக்கு வாகன வசதியோ, கூட்டிப்போக ஆள் வசதியோ இல்லாததால் எங்களை கூட்டிப் போகும்படி கேட்டோம். அதற்கு தமக்கு வசதியில்லை என்றனர். இத்தனைக்கும் எமக்கு தங்குமிட வசதியையோ- ஜேர்மனியில் போக்குவரத்து வசதியோ செய்துதரும் சிரமத்தைக்கூட அவர்கட்கு நாங்கள் கொடுக்கவும் இல்லை. இறுதியில் பார்த்தால் வீடியோவில் எனது பாடலின் உயிர்நாடியான ஆரம்பத்தையே வேட்டி வீடியோவில் இருட்டடிப்பு செய்வினம் என நாம் சிறுதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இவைகளை வைத்துப் பார்க்கும்போது உன்னை 3வதாக தெரிவுசெய்தது அடுத்த தடவை டென்மார்க்கில் நடக்கும் விழாவிற்கு உன் அப்பாவின் உதவியை நாடி செய்திருக்கலாம் எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. லலிதகலா மன்றத்திற்கு எவ்வளவோ செலவு கருக்கமும் வசதியும் தானே?...” இப்படிக்கூறும்போது பத்திரிகை, புகைப் படக்காரர்கள் நோர்வேக்குழுவுடன் வாணியை நெருங்கினார்கள். “கிளிக்” என்று புகைப்படங்கள் எடுக்கவும் கேள்விக்களை களை பத்திரிகைக்காரர்கள் தொடுக்கவும் சரியாக இருந்தது.

“Miss நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் நோர்வேயின் முதற்பரிசு பற்றி...?” என ஒரு பத்திரிகைக்காரர் நீலாவை நெருங்கிக் கேட்டார். “நியாயமான பரிசுதான். திறமை அங்கு இருந்தது, பரிசு கிடைத்தது. இவைகளை மூடி மறைக்கத்தேவையில்லை” என்றாள் நீலா. புகைப்பட, பத்திரிகைக்குழு இவர்களை விட்டு ஜேர்மன் குழுவை

நோக்கி நகர்ந்தது.

வாணி சிரித்தாள். "ஏனடி சிரிக்கிறாய்?" என்று நீலா கேட்க "இல்லையடி நரி கொக்கிற்கு விருந்து வைத்த, சிறுவயதில் நான் படித்த கதைதான், எனக்கு ரூபகம் வருகிறதடி இவைகளை நினைக்க. ஆனால் அன்று அந்த மாபெரும் சபையில் எனக்கு கிடைத்த ஆதரவை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த ஜனங்கள் இந்த வீடியோ இருட்டடிப்பையும் கவனிப்பார்கள் தானே? உலை வாயை மூடலாம் ஊர் வாயை மூட முடியாது...."

"வாணி எனக்கும் இது பெரிய ஏமாற்றமடி, இதை எனக்குக் கிடைத்த பரிசாக நான் எண்ணவில்லை. என் அப்பாவுக்குக் கிடைத்த பரிசாகவே நான் எண்ணுகிறேன். உனக்கு தெரியுமா ஒரு ஆங்கில பழமொழி உண்டு "old bull killed the calf" கன்றுக்குட்டியைக் கொன்றது கிழட்டுஎருது என்று. அதுபோல இந்தப் பழம் கிழட்டு மனுசர்கள் தங்கள் பணவசதி- வியாபாரம் புகழூக்காக பல இளம் மனதுகளை அநியாயமாக வருத்து கின்றனர். தமது பதவிகளை வைத்துக்கொண்டு, சமூகத்தில் அப்பாவிகளையும், நீதியைத் தட்டிக் கேட்பவர்களையும் நிர்ந்தாட்சண்யமாகத் ஒதுக்கித்தள்ளி விடுகின்றனர். கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளடி என் நீதித்துறைப் படிப்பு முடியட்டும், அதில் நான் கால்களை ஊன்றிக் கொண்டு சிறந்த நடுவர்களை வைத்துக் கொண்டு நானும் பல போட்டிகளை எதிர்காலத்தில் நடத்துவதாகத் தான் உள்ளேன். அங்கு எந்த discrimination இன்றி திறமை- நேர்மைகட்கே இடம் கொடுப்பேன்" என்றாள் நீலா.

"நான் மட்டும் என்னடி... உனக்கு முதலில் சட்டத்தை நிலைநாட்ட நான் வெளிக் கிடுவேன். எனது படிப்பு அடுத்த வருட மல்லவா முடிகின்றது. நானும் உன்னுடன் சேர்ந்து செயற்பட திட்டங்களை வகுக்கிறேனடி, பாரபட்சம்- பாகுபாடு- தமது சுயநலன்களைத் தேடும் புல்லுருவிகளை நானும் கிட்ட நெருங்கவே விடமாட்டேனடி. இனி நான் தொலைபேசி மூலம் உன்னுடன் தொடர்பு வைப்பனடி" என்றாள் வாணி.

ஏபாலீலு !

ஒரு மாதமாக
எங்களுக்கும்
தொழிற் பயிற்சி !

உருப்படியாக
ஒன்றைச்
செய்யச் சொன்னார்கள் !

பொல்லொன்றைச் சீவினேன் -

ஊன்றியபடி
ஊர் போக ;
இனி -
உதுதான் தேவை.

 சன்னதமாடி

22 ம் பக்கத்தொடர்ச்சி

பரிசுகள்

போட்டி விடயங்களில் தராதரங்கள் ஜூரர்களின் உதவியுடன் ஒழுங்கமைப்பாளர்களால் தீர்மானிக்கப்படும்.

17. கீழ்க்காணும் பரிசுகள் வழங்கப்படுமீ
1. மிகச் சிறந்த ஓவியம்/ வரைதலுக்கு இந்திய ஜனாதிபதி தங்கப் பதக்கம்.
2. மிகச் சிறந்த எழுத்துப் படைப்புக்கு சங்கரின் பரிசு.
3. அடுத்த சிறந்த ஓவியங்கள்/ வரைதல்கள்/ எழுத்துப் படைப்புக்கு 24 ஜவாஹர்லால் நேரு ரூபகார்த்த தங்கப்பதக்கம்.
4. சுமார் 400 வெள்ளிப்பதக்கங்கள் மற்றும் 400 பரிசுகள்.
5. தகுதியானவற்றிற்கு சான்றுப் பத்திரங்கள்.
10. 1996 ஜூலையில் முடிவுகள் அறிவிக்கப்படும்.
11. சிறந்த போட்டி படைப்புகள் சங்கரின் சிறுவர் ஓவிய மலர் 47 ஆம் தொகுதியில் பிரசுரிக்கப்படும். 'சிறுவர் உலகம்' மாதாந்த சஞ்சிகையிலும் தெரிவு செய்யப்பட்டவை வெளியாகும்.

வரலாற்றுக்கு ஒரு கடிதம் : இல 1

புலுட்டைக்காத்தார்

சீ. எஸ். ஜார்ஜ்

" வரலாறு திருப்பி எழுதப்படுவதில்லை. ஆனால் எழுதப்பட்ட வரலாறெல்லாம் திருப்பி எழுதப்பட்டவையே! " என்பது ஒரு வேடிக்கைப் பழமொழி. ஆயினும் வரலாற்றை எத்தனை தடவைகள் திருப்பித் திருப்பி எழுதினாலும் அதன் பக்கங்களுக்குள் சிலர் வருவதுமில்லை. இத் தொடரில் வருபவர்கள் அத்தகைய சாதாரண மனிதர்கள்தான். இந்த மானிடர்களின் வாழ்விலும் சில மகத்துவங்களைக் காண்கிறேன். காலமாம் பெரு வெள்ளத்தில் சலசலத்து ஓடும் இவர்கள் வரலாறு சேர்க்கத் தவறிய சிறு கடிதங்கள்.

இந்தப் பெரியவரை புலுட்டைக்காத்தார் என்று அழைப்பதற்கு அவரின் உறவினர் மன்னிக்க வேண்டும். ஏனெனில் எங்கள் ஊர் அன்று அவரை அப்படித்தான் அழைத்தது.

அப்பொழுது என்னிடம், " தொள தொள " வென ஒரு சிகப்புச்சட்டை இருந்தது. அன்று எனக்குத் தெரிந்த உலகத்தின் மொத்தப் பரப்பளவு ஒரு சதுரமைல் இருக்கும். அதன் தொடக்கம் நெடியகாடு அந்தம் காட்டுவளவு. " புர்..புர்..ர்..ர்.. பீப் | பீப் !! " என்று சத்தமிட்டபடியே காரோடித் திரிவேன்.

றோட் ஓரமாக ஒரே ஒரு கடைமிருந்தது. அது கருத்த மயில்வாகனத்தார் கடை. அதன் ஓட்டில் வறுத்த கச்சானும், கிளி வெற்றிலையும் விற்றுக் கொண்டிருக்கும் புலுட்டைக் காத்தாரை தினசரி காண்பேன். ஏனெனில் அவரின் கடைக்கு வார விடுமுறை யெல்லாம் கிடையாது.

அவர் எப்பொழுதுமே காவி வேஷ்டி கட்டியிருப்பார். மொட்டைத்தலை அதில் மிக ஐதாக புலுண்டிப்போன வெண்புடிகள். இடுப்பில் கடினமான தோல் பெல்ட் மாட்டியிருப்பார். எத்தித்திருடும் காங்களை விரட்டியடிப்பதற்காக கையில் நீளமான தடி . வெற்றிலை, சீனிப்பாக்கு, கச்சான்பாணி சகிதம் இருக்கும் அவரின் கள்ளிப் பெட்டி எப்பொழுதும்

சிறுவர்களைக் காந்தமாய்க் கவர்ந்திருக்கும். கீழே போட்டு இருக்கவும், அதே பெட்டியை மூடிக் கட்டவுமாக ஒரு தறுப்பாள் துண்டு. இவைகளை சுமார் அறுபது வருடங்களாக அவரிடமிருந்த மாற்றமில்லாத சொத்துடைமைகள்.

சுற்றியிருக்கும் கோயில்களிலெல்லாம் ஆடம்பரமாகத் திருவிழாக்கள் நடைபெறும். ஜன நடமாட்டமுள்ள இடங்களை நுட்பமாகத் தெரிவு செய்து, கள்ளிப் பெட்டிச்சகிதம் அமர்ந்திருப்பார். ஈக்கள் போல அவரைச் சுற்றி என்றும் சிறுவர்கள்தான். சுவாமி வலம் வரும்போது எல்லோரும் எழுந்து நின்று வானதிர "அரோகரா ! " என்பார்கள. புலுட்டைக்காத்தார் மட்டும் சுவாமியைத் தலை நிமிர்ந்தும் பார்க்க மாட்டார். அந்தப் பறந்தோடும் பொழுதைப் பயன்படுத்தி கச்சானை வேகமாக எண்ணி, சிறுசிறு கும்பிகளாக வைத்து முடித்துவிடுவார்.

" ஏன் ? இந்தப் புலுட்டைக்காத்தார் ஒரு நாஸ்திகரா ? " அன்று நானும் அப்படித்தான் நினைத்தேன். " செய்யும் தொழிலே தெய்வம் ! " என்பதைத் தெரியும் வயதுக்கு வந்தபின்புதான் அந்த எண்ணத்தை மாற்ற முடிந்தது. அன்றுமுதல் அவரைக் கவனமுடன் பார்க்கத் தொடங்கினேன்.

அப்போது அறுபதுகளின் தொடக்கம். " அறப்போர் தொடுப்போம் ! தூக்குமேடை பஞ்சு

மெத்தை !!” என்று கோஷமிடப்படி, சிங்கள அரசுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட சத்தியாக் கிரகத்திற்காக: ஊரே திரண்டு ஊர்வலம் போனது. ஊர்வலம் போவோருக்காக நெடியகாடு மடத்தில் வயிறு நிறையப் பலகாரம் பரிமாறினார்கள். எனக்கும் இட்டலியும் தோசையும் கிடைத்தன. அதே இடத்தில் புலுட்டைக் காத்தாரும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கொண்டேன். வேக வேகமாக அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். சொற்ப நேரத்தில் “தூக்கு மேடை பஞ்சு மெத்தை!” யென ஊர்வலம் யாழ் நோக்கி உற்சாகமாகப் புறப்பட்டது. காத்தார் மட்டும் ஊர்வலத்தோடு போகவில்லை.

“— ஏன்? அவர் செய்தது சரியா?”

நான் சிறுவன். இலங்கையில் சிங்களவரும் இருக்கிறார்களென்ற செய்தி அப்போது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் வயோதிபரான புலுட்டைக் காத்தாருக்கோ ஒரு கடமை இருக்கிறதல்லவா? இதுதான் என்னுள் சிறு கோபமாக அரும்பியிருந்தது. ஆனால், “இலங்கையில் தமிழர்கள் இரண்டாவது இனம்!” என்ற செய்தியைக் கூட; சாகும் வரை அவர் அறிந்திருக்க வில்லை யென்பதை: நான் இளைஞனாக இருக்கும்போதுதான் தெரிந்து கொண்டு, ஆச்சரியப் பட்டேன்.

ஆமாம் இரண்டு உலக யுத்தங்கள் நடந்தனவாமே அவை எங்கே நடந்தன? அணுகுண்டுகளை வீசினார்களாம்: யார்? எங்கே? எப்போது? ஏன்? என்ற கேள்விகளுக்கு விடையே தெரியாத சுமார் என்பது வருட வரலாறு அவர். காவி வேஷ்டி, கைத்தடி, கள்ளிப்பெட்டி, இதற்குமேல் இயற்கையைத் தீண்டியும் பார்க்காத; அதன் அழகிய சமநிலையைக் குலைக்காத; ஆசையற்ற: எளிய வாழ்க்கைக்குச் சொந்தக்காரர் அந்த மனிதர்.

இந்த வாழ்க்கைக்குள் அப்படி என்ன மகத்துவம் இருக்கிறது? வரலாறு ஏன் இவர்களை யெல்லாம் எழுத வேண்டும்? என்று நீங்கள் கேட்பது எனக்கும் கேட்கிறது. கொஞ்சம் நில்லுங்கள், “பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாமல் இயற்கையின் அமைதி யோடு வாழ்வது எப்படி?” என்று இதுவரைக்கும் நீங்களே உங்களைக்

கேட்டுப் பார்த்திருந்தால்: அதற்குரிய விடையானது இந்த தாய்நிலத்து மனிதரின் அழகிய வாழ்க்கையில் புதைந்திருப்பதைக் காண்பீர்கள்.

புலுட்டைக் காத்தாருக்கு மனைவியுண்டு. அவளோ முழுச் சுதந்திரக் காற்று. அவளுக்கு விலங்கில்லை. பெண்ணடிமைத்தனம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாதவள். பிள்ளைகளில் இருவர் பெண்கள். அவர்களின் வாழ்வில் கூட அவர் எந்தச் சுதந்திரத் தடைகளையும் விதிக்கவில்லை.

காகம், குருவி, முதற் கொண்டு கட்டெறுப்பு வரை யாரையுமே கடுகனவும் நோக வைக்காது வாழ்ந்து காட்டினார். “வாழு, வாழ்விடு!” என்ற தத்துவத்தை அவர் எப்போதுமே; எங்குமே; பேசவில்லை. தானே செயற்படுத்திக் காட்டினார். மதிய வேளையானால் சாப்பிடுவதற்காக வீடு போவார். புரிந்து கொண்ட தெரு நாய்கள் தாமாகத் தேடிவந்து அவருடைய கள்ளிப் பெட்டியைக் காவல் செய்வதைக் கண்டிருக்கிறேன். மாட்டுக்குக் காகம் தானாக முன்வந்து பேன் பார்ப்பதைப் போல; சகல ஜீவராசிகளுக்கும்: அவருக்குமிடையே ஆதம்மத்தின் மெல்லிய சலனங்களாக ஒரு தொடர்பிருந்தது. அந்த மயிரிழைக் கோடுகளின் நுண்ணிய இணைவை ஆழ்ந்து கவனித்து அதிசயத்திருக்கிறேன்.

அவர் இறந்து போன கடைசி நாளும் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அதை நானும் பார்த்தேன். அன்று காலைமில் அவர் நிலத்தில் விழுந்து “ஓவென்” ஓலமிட்டு அழுதார். மண்ணை அள்ளியெறிந்து குளறினார். கூச்சத்தம் தாங்க முடியவில்லை. பலர் வைத்திய சாலைக்கு மிதிவண்டியில் ஏற்றிச் செல்லப் பாடுபட்டார்கள்: போக மறுத்து விட்டார். பஸ்சிலாவது கூட்டிச் செல்ல முயன்றார்கள்: அதற்கும் உடன்படவில்லை. அப்படியானால் அவரை எப்படித்தான் அழைத்துச் செல்வது?

வைத்திய சாலைக்குப் போவதானால் காரில் மட்டுமே வர முடியுமென்று பிடிவாதம் பிடித்தார். “ஆம்! சாவதற்கு முன்பு ஒரு நாளாவது காரில் பயணம் பண்ணிப் பார்த்துவிட வேண்டும்!” அதுவே அவரது கடைசியே ஆசை! அப்போது ஊறணி ஆஸ்பத்திரிக்குக் காரில் செல்வதானால்

கட்டணம் மூன்று ரூபாய் ! மகள் கனக்கு வீண் செலவென்று அவரைக் திட்டினான். ஆனால் அவர் கடைசி நேர ஆசையை ஒரு வராலுமே மாற்ற முடியவில்லை. இறுதியாகவே தங்கவேலாயுசும் அப்புவின் காணாப் பிடித்து வந்தார்கள்.

சூர் . சூர் ! " எனக் கார் எறும்பு போல ஓடி வந்து நின்றது. எல்லோரும் சேர்ந்து கிழவரைத் தூக்கினார்கள். ஆனால் காரில் ஏற்ற முன்பு ஆவி நில உலகிலிருந்து விடை பெற்று விட்டது.

என் ? எதற்காக ? யாருக்குமே கமையல்லாத வாழ்ந்த புலுட்டைக்காதகார சாகும் போது மட்டும் ஏன் காரில்தான் போக வேண்டுமென்று அடம் பிடித்தான் ? ஆதாம் ஏவாளுக்கு வந்த ஆசைபோல ஒரு அருமைமான வரலாறு கடைசி நேரத்தில் அநியாயமாகக் களங்கப் படும் போய்விட்டதே ? என்று எனக்குள் ளேயே வருந்தினேன். புலுட்டைக் காத்தாரின் நூறாவது ஆண்டில்தான் அதற்கும் ஒரு விடை கிடைத்தது.

"ஆம் ! ஆசையில் வயப்படும் போது, தாய் ஆதமா தேகத்திலிருந்து விடைபெறும் ! ஆசைக்குப் பக்கத்திலேயே அவலமும் மறைந்திருக்கிறது ! " அவருடைய மரணம் கூட மற்றவர்களுக்கு ஒரு மகத்தான செய்தியையே தெரிவித்திருந்தது.

அன்று நாம் அதைப் புரிந்து கொள்ள வில்லை. உண்மையில் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் ஜீவகனையோடு இரசிக்க வேண்டுமானால் : அதற்கேற்ற இடைவெளிகள் வேண்டும். வரலாற்றுக்குக் காலத்தின் இடைவெளி. ஓவியத்திற்கு தூரத்தின் இடைவெளி போல —

புலம்பெயர்ந்து நின்று பார்க்கும் போதுதான் இந்த மாந்தர்களின் அழகு மேலும் அற்புதமாகத் தெரியக் காண்கிறேன். விஞ்ஞானத்தின் உச்சியில் நின்றும் : நமக்குத் தெரிந்த எத்தனையோ டெனிஸ் நண்பர்கள் இந்த வாழ்வியல் அமைதிக்காகத்தான் இன்றும் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(தொடர்ந்தும் வரும் . .)

அன்புடன்.....

வாசகர்களே!

உங்கள் பலரிடமிருந்து காகத்திற்கான சந்தாப்பணம் இதுவரை கிடைக்கவில்லை என்பதையிட்டு இங்கு மண்ணும் ரூபகப்படுத்தவேண்டியுள்ளதையிட்டு மனவருத்தம்தான்

ஆனால்

ஒரு தகுந்த பொருளாதாத தளமின்றி ஒரு மாத-சஞ்சிகைகை தவறாது கொண்டு வருவதென்பது சிரமம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

அதனால் காகம் 9 வது இதழ் இப்போது கிடைக்கப் பெறாமல் சந்தார்ப்பத்தின் சந்தாவைச் செலுத்தவேண்டும் என்பதனை ரூபகத்திலிருந்து இம்மாதப்பகுதிக்குள்ளாகவே அதனை செலுத்தி உதவும் வண்ணம் தங்களை அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளலாமா?

ஒவ்வொரு தடவையும் பணம் கட்டும் பத்திரத்தை இணைத்து அனுப்புவதென்பது தபாற்செலவை கொடுத்து படுத்தினீரும் என்ற அச்சத்தால் அவ்வாறு செய்வதுமில்லை.

ஆனால் சிலர் எங்கனம் பணத்தை செலுத்துவதென்ற சூழ்நிலையிலிருந்து பதாக தெரிகிறது.

அவர்களின் வசதிக்காக:

தபாலக பணம்கட்டும் பத்திரத்தை பெயர்முகவரியுடன் பூர்த்திசெய்து Post Giro இல: 94 73 65 3 ற்கு தபாலகத்தில் பணத்தை கட்டலாம்.

அல்லது

Tuli Puplikation

Den Danske Bank

Hillerød Afdeling Slotsgade 16-18

Postboks 255

3400 Hillerød Denmark

கணக்கிலக்கம் 35 43 - 38 69 87

என்ற கணக்கிலக்கத்திற்குபணத்தை வைப்புச்செயலாம்.

வங்கியினூடாக பணத்தை செலுத்துபவர்கள் தவறாது பணம் செத்தியமையை 42 28 90 12 என்ற இலக்கத்தில் தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

ஆரியன் காகம்

கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ்

சுவேதா நாராயணசாமி

கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ் இத்தாலியிலுள்ள கீனுவா(Genoa) என்னும் துறைமுக நகரத்தில் 1451ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். அவர் எப்பொழுதும் தான் ஒரு பெரும் செயலை செய்து உலகம் முழுவதும் புகழ்பெற வேண்டும் என்று கனவு காணும், ஆவலும் ஆர்வமும், மிக கற்பனையுமுள்ள சிறுவன். அதனால் அவர் மாலுமியாக கல்வி கற்க ஆரம்பித்தார். அக்காலத்தில் விசேட செயற்கருவிகள் இல்லாதமையினால் அவர் கடலைப்பற்றியும் காலநிலை யைப்பற்றியும் ஆழமாகப் படிக்க தொடங்கினார்.

1476 ஆம் ஆண்டு ஒல்லாந்துக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் ஏற்றுமதி செய்யும் கப்பலில் பயணம் செய்ய கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸிற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அப்பொழுதுதான் அவர் முதல்முறையாக அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தை கண்டார். ஆனால் அவர்கள் கடற்கொள்ளையர்களால் தாக்கப்பட்டனர். அந்த கொடுமான சண்டை மில் கப்பல்கள் எரிந்தன, நன்கு நீங்கத் தெரிந்தவர்கள் மட்டுமே தப்பி பிழைத்தனர். பிழைத்தவர்களில் கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸும் ஒருவர். கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ் ஒரு இரவு காலத்தில் போத்துக்கல் கரையோரத்தை அடைந்தார். போத்துக்கல் அவருக்கு ஒரு புதிய உலகமாகப்பட்டது. அவருக்கு தெரியாத போத்துக்கலின் தலைநகரமான லிசபொன் லிருந்து(Lissabon) முதல்முறையாக தெற்குப் பக்கமுள்ள ஆபிரிக்காவின் கரையோரத்தை அடைந்து கடற்பயணிகளைப்பற்றிய உரையாடலில் கலந்துகொண்டார். லிசபொனில் அவர் 8ஆண்டுகள் தங்கினார். அந்த 8ஆண்டுகளாக அவர் மாலுமியாக பயின்றார்.

பின்பு அவர் உயர்ந்த குடும்பத்தை சேர்ந்த ஒரு பெண்ணை மணம் செய்து கொண்டார். அவளின் தந்தையும் சகோதரர்களும் பல கண்டுபிடிப்பு பயணத்தில் முன்னரே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒருநாள் கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ்க்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. அது என்ன வென்றால் தான் இந்தியாவிற்கும் சீனாவிற்கும் படகிற் செல்வதென்றும் மற்றவர்கள் படகு இல்லாமல் செல்லவேண்டும் என்பது. அவர் இந்தியாவுக்

கும் சீனாவுக்கும் பயணம் செல்லவிரும்பிய காரணம். இந்தியாவிலும் சீனாவிலும் வாசனைத் திரவியங்களும் மங்களங்களும் இருக்கிறது. அதனை எடுத்துவந்து ஸ்பெயினில் விற்பதற்காக.

உலகம் எப்படி இருக்கும் என்னும் யோசனை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறத்தொடங்கியது. ஒவ்வொருவரும் நினைத்தனர் உலகம் தட்டையாக இருக்குமென்று. ஆனால் இப்பொழுது உலகம் பந்தைப்போல் உருண்டை என்றும் அது அவ்வளவு பெரியது இல்லையென்றும் அறிவாளிகள் எண்ணினர். அத்துடன் கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ் நினைத்தார் உலகத்தின் மேற்பரப்பு பேகுதி பூமியாலும் புகுதி தண்ணீராலும் மூடப் பட்டுள்ளது என்று. இப்போது கப்பலில் செல்வதற்கு பணம் மட்டும்தான் குறைகிறது. முதல் முறையாக அவர் போத்துக்கல் அரச குடும்பத்திடம் முயற்சி செய்து பார்த்தார் (பணத்திற்கு). ஆனால் அவருக்கு அதிஷ்டம் இல்லாமல் போய் விட்டது.

அதற்குபின் அவர் ஸ்பெயின் தேசத்திற்குப் புறப்பட்டார். ஆனால் அவரின் திட்டத்திலுள்ள புத்திசாலித் தனத்தை நம்பச்செய்ய அதிக காலம் எடுத்தது. 1492 ஆம் ஆண்டு திட்டம் எல்லாம் வெற்றியடைந்தது. ஸ்பெயினின் ராணியான ஸ்பெல்லா(Isabelle) பயணத்திற்கு தான் பணம் செலுத்துவதாக சொன்னார். 1492 ஆம் ஆண்டு சித்திரை 7ஆம் திகதியன்று வெற்றி பெற்ற வராக கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ் காட்சி யளித்தார். மூன்று கப்பல்களுடன் முடிந்தளவு விரைவாக மேற்கைநோக்கி பயணிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். கப்பலில் பயணம் செய்வதற்கு ஆட்களை சேர்ப்பது அவ்வளவு கலப்பமாக இருக்க வில்லை. கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ் அவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுத்தபோதிலும் பலர் பயணம் செய்யப் பயந்தனர். ஆனால் அந்த நகரத்தின் பணக்காரரும் கப்பலுக்கு சொந்தக்காரருமான மார்டின் அலன்சு பின்சொன்(Martin Alonso Pinzon) பின்ராவினின்(Pinta கப்பலின் பெயர்) தலைவராவும் தானும், தனது சகோதரன் நீனாவின் (Nina) தலைவராகவும் இருப்பதாகச் சொன்னதும் சூழ்நிலை மாறிவிட்டது. கிறிஸ்தோப்பர் கொலம்பஸ் சன்ர மரியா (Santa Maria) என்னும் கப்பலில் பயணித்தார். சன்ர மரியாவின் உயரம் 25 அடி அகலம் 9அடி. சன்ர மரியாவில் 39பேர் பயணம் செய்தனர். 1492ஆம் ஆண்டு ஆவணி

2ஆம் திகதி எல்லாம் ஆயத்தமானது, மொத்தம் 105 பேர் பயணம் செய்தனர். மறுநாள் மூன்று சப்பலும் பயணத்தைத் தொடங்கியது. (சனர் மனிதர், நீனா, பின்ரா). பேலஸ்சி லிருந்து (Palos) கனாரிஸ்க்கு (Kanarisk) தீவுப்பாதையை நோக்கி புறப்பட்டார். அவர்களுக்கு தெரியாத கடல் என்பதால் பயணம் செய்ய ஒரு மாதம் எடுத்தது.

30 நாட்களுக்கு பின் அவர்கள் ஏதோ ஒரு நாட்டை நெருங்கியதுபோல் அறிகுறிகள் தெரிந்தது. பயணம் செய்வதற்கு முதல் அரசர் சொன்னார் "யார் முதலில் நாட்டை காண்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஒரு தொகை பணம் கொடுப்பது என்று". ஐப்பசி மாதம் 12 ஆம் திகதி பின்ராவின் அவதானிப்புக்காரர் தரை தென்படுகிறது என்று கத்தினார். எல்லோரும் நாட்டிற்குள் போவதற்கு மிக்க ஆர்வப்பட்டனர், ஆனால் கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் விடியும்வரை பொறுக்கச் சொல்லி கட்டளைமிட்டார். அது ஒரு தீவு என்று கண்டு பிடித்து அதற்கு சன் சல்வடோ (San Salvador) என்று அழைக்கப்பட்ட அந்த நாட்டில் பிறந்தவர்கள் தெற்கை நோக்கி சுட்டிக்காட்டினர் அங்கே தான் நிறைய தங்கம் இருக்கிறது என்று விளக்கினர். அந்தநாட்டை அவர்கள் கொல்பாவோ (Colba) குபாவோ (Cuba) என்று அழைத்தனர். அங்கு தங்கம் கிடைக்கவில்லை, ஆனால் ஏதோ மிக புனிதமான ஒன்றைக் கண்டனர். அங்கு வாழும் மனிதர்கள் காய்ந்த இலை உருட்டி வைத்திருந்தனர். அதை பற்ற வைத்து அதனை உறுஞ்சினர். அப்புகையை குடித்ததும் அவர்களுக்கு போதையும் தூக்கமும் வந்தது. அந்த உருண்டை களை பக்குல் (Tabacos) என்று அழைத்தனர்.

கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் தங்கத்தைப் பற்றியும் அதனால் கிடைக்கப்போகும் பணத்தைப்பற்றிய கனவை மறக்கவில்லை. கொஞ்ச நாட்கள் அல்லது சில கிழமைகள் தான் அவர்தான் வழக்கமாக தங்கும் இடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்கு அல்லது நாட்டுக்குச்செல்வார் (தங்கத்தை தேடி). அவர் வழக்கமாக தங்கும் இடத்தைக்கற்றி மூன்று தங்க இராஜ்யம் இருக்கிறது: தெற்கு பக்கம் இன்காரிஜெட் (Inkariget), வடக்குப் பக்கம் மாயாறிட்டும் (Mayariget) அச்செக்கரிட்டும் (Aztekerriget).

"இன்னமும் கொஞ்சநாட்கள் தான் இருக்கிறது, ஸ்பெயின் ஆட்கள் இந்த நாட்டை கண்டு பிடித்து அழிப்பதற்கு"

என்றார் கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ். கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் உடன் வழ்தமர்கள் அவர் மீது கோபம் கொண்டனர் ஏனெனில் பின்ரா (pinta கப்பல்) காணாமல் போய்விட்டது. தங்கள் நாட்டிற்கு திரும்ப முடியாது என்று பயந்தனர், ஆனால் அடிவாத்தில் இன்னும் ஒரு தீவு காணப்பட்டது. அது ஹைட் (Haiti) அங்கும் என்னும் ஒரு வேறுநாடான சிபாவ்வை (Zipangu) இருக்க வேண்டும் என்று கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் எண்ணினார்.

வழியில் கப்பலில் பிழை ஏற்பட்டது, அதனால் அவர்கள் சிறிய சிறியகப்பலான நீனாவில் ஸ்பெயினை நோக்கிச் சென்றனர். எல்லோரையும் கொண்டுபோக முடியாத காரணத்தினால் சிலரை அத்தீவிலேயே விட்டுச் சென்றனர். இரண்டு நாட்கள் கழித்து காணாமற்போன கப்பல் பின்ரா இவர்களின் எதிரில் தோன்றியது. இரு கப்பலும் சேர்ந்தே ஸ்பெயினுக்குச் சென்றது. காலநிலை சரியில்லாதமையினால் கடற்பயணம் சிரமமாக இருந்தது. பங்குனி மாதம் 15ஆம் திகதி 1493ஆம் ஆண்டு பேலஸ்சிற்கு (Palos) கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் வந்தார், அங்கே அவரை எல்லோரும் பாராட்டினர், ஆனால் அவரின் பயண நோக்கம் உண்மையில் சரி வரவில்லை அதனால் அவர் இன்னும் ஒரு முறை முயன்றார். கார்த்திகை மாதம் 27 ஆம் திகதி 1493ஆம் ஆண்டு அவரது மக்கள் நங்கூரத்தை கைரிமியில் (Haiti) எறிந்தனர். ஆனால் அவர் விட்டுவிட்டுச் சென்ற ஆட்கள் இறந்து விட்டனர், ஏனெனில் அவர்களுக்கு கால நிலையும் உணவும் ஒத்துவரவில்லை.

நான்குமுறை கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் ஸ்பெயினில் இருந்து அந்த புது உலகத்திற்கு சென்றார், அவர் தான் ஆசியா கண்டத்திற்கு புதியவழியை கண்டுபிடித்ததாக நினைத்தார். கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ்க்கு தான்கண்டு பிடித்தது ஒரு புத்தம் புதிய கண்டம் என்று தெரியாது. கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் கண்டு பிடித்த புத்தம் புதிய கண்டம் அமெரிக்கா, ஆனால் கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் நினைத்தார் அது இந்தியாவென்று, அதனால்தான் அவர் அங்கு வாழும் மனிதர்களை இந்தியர் என்று அழைத்தார். அவர் இறந்தபோது கூடதான் "கண்டு பிடித்தது இந்தியா இல்லை, அமெரிக்காதான்" என்று அவருக்கு தெரியாது. அதனால் வேறு கண்டுபிடிப்பு பயணிகள்தான் கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ்சின் கண்டுபிடிப்பால் பயன் பெற்றார்கள். கிறிஸ்தோபர் கோலம்பஸ் யாருக்கும் தெரியாத நோயினால் 1506ஆம் ஆண்டு மரணமடைந்தார்.

கூட்டுக்குடும்பமுறை பிரச்சனைக்குரியதா?

வீவாதம்

திருமதி. விக்ரம். வசந்தி.....

இன்றைய காலகட்டத்தில் எமது சமுதாய எல்லை யில் நூற்றுக்கு 99 சதவீதம் பெரும் பிரச்சினைகு உரியதாகவே உள்ளது.

இதற்கு காரணம் யார்?

எப்படி தொடங்குகின்றது? என்றெல்லாம் திருமதி. ஆ. மல்லீஸ்வரி நன்றாகவே விளக்கமளித்துள்ளார்.என்மனதிலும் பலநாட்களாக புதைந்திருந்த சம்பவங்களை அவர் வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளார்.

ஒரு பெண்ணின் கையிலேயே ஒரு குடும்பத்தின் பாரம் முழுவதும் சுமத்தப்படுகின்றது. பெண்ணானவள் கமைதாய் தியாகவே இருக்கிறாள். அவளது மனஉணர்ச்சிகளை மறியாமல் அந்தக் குடும்பத்து அங்கத்தவர் அனைவரும் செயற்படுகின்றனர் அன்பு, தியாகம், விட்டுக்கொடுத்தல் இவையெல்லாம் ஒரு பெண்ணிடமே என் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது? இதைவே அந்தக் குடும்பத்தலைவனிடமே, அல்லது குடும்ப அங்கத்தவர் அனைவரிடமே என் எதிர்பார்க்கக்கூடாது.

இது ஒருபுறமிருக்க இங்கு புறம்பெயர்ந்து வந்ததவர் யானருமே கணவன் மனைவி இருவருமே வேலையைக்குச் செல்லும் கட்டாய சூழ்நிலையில் உள்ளார்கள். அவர்கள் இருவருமே கதைத்துப்பேசி தமதுவிட்டுவேலைகளை பங்குபோட்டுக் கொண்டு செய்யும் போது இடையில் பிரச்சினையை கிளறிவிடுபவர்களான இருப்பவர்கள் ஒன்றில் கணவனின் தாயாரோ, அல்லது பெண்ணின் தாயாரோதான். என் மகனைக் கொண்டு விட்டுவேலைகள் செய்கிறாள் மருமகள்

என்றும், தன்மகனை வேலைக்கு அனுப்பி பணம் சம்பாதிக்கிறான். மருமகன் என்றும் எமது பெண்ணினம் கொக்கரித்துக்கொண்டு அந்தக் கூட்டுக்குடும்பத்தில் போக்கொடியை தூக்குகின்றது. இதற்கு தனியே ஆணிதந்தை மட்டும் குறைகூறமுடியாது. ஆணாதிக்கச் சமூகக் கூட்டமைப்புத் தாளாளராலும் பிரச்சினைகள் உருவாவது பெண்களினாலே தான். அன்புபுரிந்துணர்வு, தியாகம், செல்லம் ஆடங்கிய பெண்ணினம் காலஓட்டத்தில் யாவும்ற்ற சுயநலம் மட்டுமே உருவான பெண்ணினம் தோன்றுமோ என ஐயமாக உள்ளது.

இதன்வழி எத்தனையோ கூட்டுக்குடும்பங்கள் இன்று சிதறி வழுவதை கண்கூடாகப் பார்த்துத்தெரிந்தபின்னரே உங்களுடன் இவற்றை பகிர்ந்து கொள்கின்றேன்.

காகம் இதழ் 7ல் திரு. செல்வன் அவர்கள் அன்புதியாகம், புரிந்துணர்வு ஆகியவற்றால் கூட்டி எழுப்பப்பட்ட கூட்டுக்குடும்பம் என்றும்: அதை ஏன் நமது குழந்தைகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தக் கூடாது என்றும் கேட்டிருந்தார்.

நாம் அதேவழியில் நடக்கின்றோமாம்? அல்லது நடப்போமாயின் நிச்சயம் அதை எமது சந்ததி பின்தொடரும். ஆனால் நாம் அதைச் செய்யவில்லை. பணம், வரட்டுக் கொடுக்காரை, வம், விட்டுக் கொடுக்காரை... இதன் அடிப்படையிலேயே எமது கூட்டுக்குடும்ப முறை இன்று இயங்குகின்றது.

எப்படி அதனை எமது சந்ததியிடமிருந்து எதிர்பார்க்கலாம்?

அதேபோலத்தில் தனிக்குடும்பவழிநடைமுறை மட்டும் முழுதச்சந்திரமும், சந்திரமே உண்டா என்பதும் தனது அங்கம் அனைவரும் மனைவியுள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கு புரிந்துகொண்டு பிரச்சனைகளை தீர்மானிக்கின்ற இடங்களேண்டும்.

எனவேதான் எந்தக்குடும்பமுறையானாலும் அன்பு, பாசம், புரிந்துணர்வு, விட்டுக்கொடுத்தல், நான் என்று வாழாது நாம் என்று வாழ்ந்தால் சீரியவாழ்வொன்றை நாம் அமைத்துக் கொள்ளலாம். ■

வாசகர்களிடமிருந்து கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன.....காகம்.....

சங்கரின் சர்வதேச சிறுவர் போட்டி

முடிவு திகதி 1995 டிசம்பர் 31

தொடர்ச்சி 15 ம் பக்கம் பார்க்க

எழுத்துப் படைப்பு, வர்ண ஓவியம் மற்றும் வரை தலுக்கான சங்கரின் சர்வதேச சிறுவர் போட்டியில் உலகத்தில் உள்ள அனைத்து சிறுவர்களும் பங்கு பற்றலாம். இப் போட்டி 1949 ஆம் ஆண்டு திரு - சங்கரன்பிள்ளையினால் (சங்கர்) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த 47 வருட காலத்தில் இப்போட்டி மிகவும் பிரபலியம் பெற்றுவிட்டது.

உலகெங்கிலும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான சிறுவர்கள் இதில் பங்குபற்றி பரிசில்களை வென்றுள்ளனர்.

இப்போட்டிக்கான விதிமுறைகள் வருமாறு:

1. இப்போட்டியில் உலகில் உள்ள அனைத்துச் சிறுவர்களும் பங்குபற்றலாம். அவர்கள் 1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ஆம் திகதி அல்லது அதற்குப் பின்னர் பிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

2. பிரவேசக் கட்டணம் இல்லை.

3. தமது ஓவியங்களுக்கு வேண்டிய கருப்பொருளை போட்டியாளர் விரும்பியவாறு தெரியலாம்.

4. ஒவ்வொரு பிரதேச படைப்பும் பெற்றோர், பாகுவாலவர் அல்லது ஆசிரியரால் அவரது சொந்த முயற்சி என உறுதி செய்யப்படவேண்டும். கூட்டாக எதுவும் செய்வதவாசியும்.

5. ஒவியத்தின் அடியில் அல்லது பின்னால் பின்வரும் விபரங்கள் ஆங்கிலத்தில் தனித்தனி எழுத்துக்களில் எழுதப்பட வேண்டும்.

- ★ முதற்பெயர்
- ★ மறுபெயர்
- ★ ஆணா, பெண்ணா
- ★ பிறந்த திகதி
- ★ தேசியம்
- ★ ஆரண தபால் முகவரி
- ★ பொருள்/ போட்டியின் தலைப்பு

6. எந்த விண்ணப்பமும் திருப்பி அனுப்பப்படமாட்டாது. அனைத்து போட்டி விண்ணப்பங்களிலும் உரிமை சங்கர் சர்வதேச சிறுவர் போட்டிக்கே உரியதாகும்.

7. அனைத்துப் பொதிகளும் முன்பணம் செலுத்தப்பட்டு போதிய முத்திரைகள் ஒட்டப்பட்டு, கீழ்க்காணும் விலாசத்துக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

சங்கர் சர்வதேச சிறுவர் போட்டி நேரு ஹவுஸ்

4 பழமூர் ஷா ஸபா (1)ர் மாந்த

புதுடி-லி 110002

8. விமானப் பொதியில் அனுப்பப்படும் விண்ணப்பங்கள் ஏற்கப்படமாட்டா.

9. போட்டி முடிவு திகதி டிசம்பர் 31, 1995

10. சிறப்பு, வெள்ளை பென்சில் வரைதல்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

11. ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்தின் அளவும் 30 செ.மீ X 40 செ.மீ அளவில் இருக்க வேண்டும்.

12. ஒரு போட்டியாளர் 6 விண்ணப்பங்களை அனுப்பலாம். அது பிரேம் செய்யப்படக் கூடாது.

எழுத்து வேலை

13. ஆங்கிலத்தில் அனுப்பப்படும் விடயங்களே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். வேறு மொழிகளில் இருந்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்யக் கூடாது.

14. படைப்புகள் கவிதையாகவோ அன்றி நாடகங்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், விவரணைகள் மற்றும் அது போன்றவையாக இருக்கலாம்.

15. ஒருவர் ஆறு விண்ணப்பங்களை அனுப்பலாம். அவை அழகான கையெழுத்தில் அல்லது உட்பு செய்யப்பட்டு அனுப்பப்படவேண்டும்.

தோப்புக்கரணங்கள்

முல்லைபூரான்

குறுநாவல் - தொடர்

(8)

டனிஷாவின் தகப்பனார் நவா.முற்றத்தோடு சேர்ந்தாற் போலிருந்த மண்திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்தார்; டென்மார்க்கிலிருந்து புலம்பெயர்ந்ததிலிருந்து மனமும், நினைவுகளும் விடைகாணாத ஒன்றாகவும், எதையோ தவறவிட்டுப் போன்ற உணர்வுடனும் வாழ்வதுபோன்ற மனநிலையில் நவா தோன்றினார். அவரது கவலைகளுக்கெல்லாம் மூலமாக அந்நேரம் மகள் டனிஷாவின் வாழ்வே முன்னின்று வெருட்டிக்கொண்டு நின்றது. இதனால் அவருக்கும் அவரது மனைவி வசந்திக்குமிடையே அடிக்கடி பேச்சாகத்தொடங்கி கைச்சண்டையில் தொடர்ந்து வசந்தி ஒருநாளும் வீட்டை விட்டே வெளிப்பட்டுப்போகாமலிருக்கும் ஆனது. குடும்பம், வசதியின்மை, வறுமை, இருவருக்கும் தெரிந்த தொழில்களை புலம்பெயர்ந்தபின்பு இந்தக்கிராமத்தில் தொடரமுடியாமல் என்பனவாக இருவருக்குள்ளும் கிணற்றுள்விழுந்த கல்லுப்போல இறுகிப்போயிருந்தது. நவத்தார் நாட்டை விட்டுப்போகும்போது அவர் வாழ்ந்த வசதிக்கும் அதிகமாகவே டென்மார்க்கில் வாழ்ந்துகழித்தார். ஆனால் அவர் மீண்டும் தாய்நாட்டுக்கு வரவேண்டியிருக்கும் என்ற எண்ணமே இல்லாது வாழ்ந்து அனுபவித்தாளே தவிர அவருக்கென்று தாய்நாட்டில் இருந்த முதுசங்கனையும் விற்றுவிட்டு நவத்தார் டெனிஸ்பிரஜா உரிமையைக்கூட பெற்றே டென்மார்க்கில் வாழ்ந்தார். சட்டப்படி டனிஸ்பிரஜா உரிமையை அவர் பெற்றிருந்தாலும் அவர் இன்று அந்த நாட்டைவிட்டு கட்டாயமாக வெளியேறவேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்றைய கட்டாய தேவையினால் பாதிக்கப்பட்டுப் போனதனது தாக்கம் அவரைப்பொறுத்தவரையில் பெரியதொரு இழப்பாகும். இந்த நினைவுச்சிக்கலிலிருந்து விடுபடுவதுபோல வளவுத்தட்டிப்படலை

கிறீச்சிட்டுத் திறந்துகொண்டது.

நாமுத்தன் பொஞ்சாதிதான் வெள்ளைச்சேலையில் வந்துகொண்டிருந்தான்.

கணல்..... அந்த காலம்தொட்டு தனிமையிலேயே போராடிவரும் இவளின் சோகங்கூட..... லடங்காது. வளைய..... அறிவைக்குதப்பலுடன் சிரித்துப்போய் கிடக்கிற அவளது கறுத்தமுகம்..... ிறு எரிந்த வாழைத்த..... பல இருந்தது.

ஊர்விராரணைகளிலும், ஊர்இரகசியங்களிலும், தனது பொழுதுபோக்காகக் கொண்டு வாழும் இவளைக் கண்டாலே பலருக்கு பயம்.

ஒரு சின்ன விசாரணையோடு விலக்கிக்கொண்டுவிடுவார்கள்.

ஆனால் முற்றத்தில் கால்மடித்து உட்காந்தாளென்றால் ஏதோ ஒரு பெரிய விடையத்திற்கு ஂருகிறாள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

வாடியமுகத்துடன் வந்தவள் ஒரு பெருமூச்சு கூடும் சிரிப்புடன் நவத்தார் இருந்த திண்ணைக்குப்பக்கத்தில் முற்றத்துப்புழுதியை காலால் ஒதுக்கியபடி உட்கார்ந்தாள்.

என்னகாரணமோ உனது முகம் வாடிப்போய் கிடக்கிறதே? என்று கேட்பதற்கு முன்னதாக அவளது வெள்ளைச்சேலை முந்தானை அவளது கிணற்றுக்கண்களிலிருந்து பிதுங்கிய கண்ணீர்ச்செம்பில் தோய்ந்தது.

இன்னொரு ஓரத்தால் மூக்கினை துடைத்துக்கொண்டாள் அவள்.

நவத்தார் காரணம்புரியாது திகைத்தபோது.....

அவள் சொல்லத்தொடங்கினாள்.

"நெற்றுத்தான் நடந்தது. வீட்டுவளவு மூலையில் பகல்கொழுத்திய குப்பைக்குள் நூராத கிடந்த நெருப்பு இரவு மூண்டுஎன்ற வீடு எரிஞ்சு போச்சு."

இருந்ததும் அவளுக்கு ஒரேஒரு குடிசைதான்.

அதற்குப்பக்கத்தில் வளாந்து எப்போதும் நிற்கும் அந்த இதரைவாழைமரமும், அதற்குக்கீழ் பாசிபிடித்துப்போய் கிடக்கும் அந்த தண்ணிக்குடமும்.....இதர இரண்டொரு சமையலுக்கான சட்டி முட்டி தவிரவும் அவளிடம் இருந்த வெள்ளைச்சேலை. அது எரியவில்லை.

அந்த வெள்ளைச்சேலையை அவள் ஊர்ப்பொதுக்கிணற்றில் தோய்த்து உலரவிட்டு உடுப்பதே ஒரு லாவகம்.

சேலையோடு குளித்துவிட்டு பாதிச்சேலை உலரும்வரை காத்திருந்து பின்னர் காய்ந்த பாதிச்சேலையை உடுத்திக்கொண்டு மீதிப்பாதியை காயவிட்டுக்கும்வரை தெரிவில் ஆண்கள் யாராவது வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் அவளது கண்கள் காவல்காப்பதை காண்பவர் மனதை உருக்கும் காட்சியை பலர் கண்டாலும் அவளுக்கென மாற்றிக்கட்ட சேலையற்றதை உணர்ந்து அந்த நாமுத்தன் பொஞ்சாதி என்ற கைம்பெண்ணுக்கு இன்றுவரை யாரும் சேலைவாங்கித்தரவில்லை என்பதால் இரவு எரிந்த வீட்டோடு அந்தச்சேலைமட்டும் தப்பித்தது.

விபரமறிந்த நவத்தார்....." ஏதோ உதவிகேட்கிறாய்.....

நானும் உன்னைவிட சீரழிஞ்சுபோய் டென்மார்க்கிலிருந்து வந்திருக்கிறன்" என்றவரிடம் அந்தக்கிளவி எதிர்பாராதவிதமாகக்கேட்டுவிட்டாள்.

"ஏன் அந்த நாட்டில் இருந்த உங்கட வீட்டையும் எரிச்சுப்போட்டாங்களோ?"

"ஓமண..." என்று சுவாரசியமெதுவுமற்ற பதிலோடு தலையைக் குனிந்துகொண்டார் நவத்தார்.

நாமுத்தன் பொஞ்சாதியின் கவனம் படலைச்சபத்தில் திரும்பியது.

டனிஷாவும் கென்றிக்கும் கதைத்தபடியே முற்றத்து மணலில் கால்புதைய வந்துகொண்டிருந்தனர்.

டனிஷாவின் கைகளில் இருந்த ஈரமான துவாய்.....அவர்கள் கடல்குளிப்பு முடித்துவிட்டு திரும்பியதை காட்டியது.

வீட்டுக்குள் இருந்துவந்த வசந்தியின் கோபக்குரலுக்குள் அடைபட்டார் நவத்தார்.....(தொடரும்)

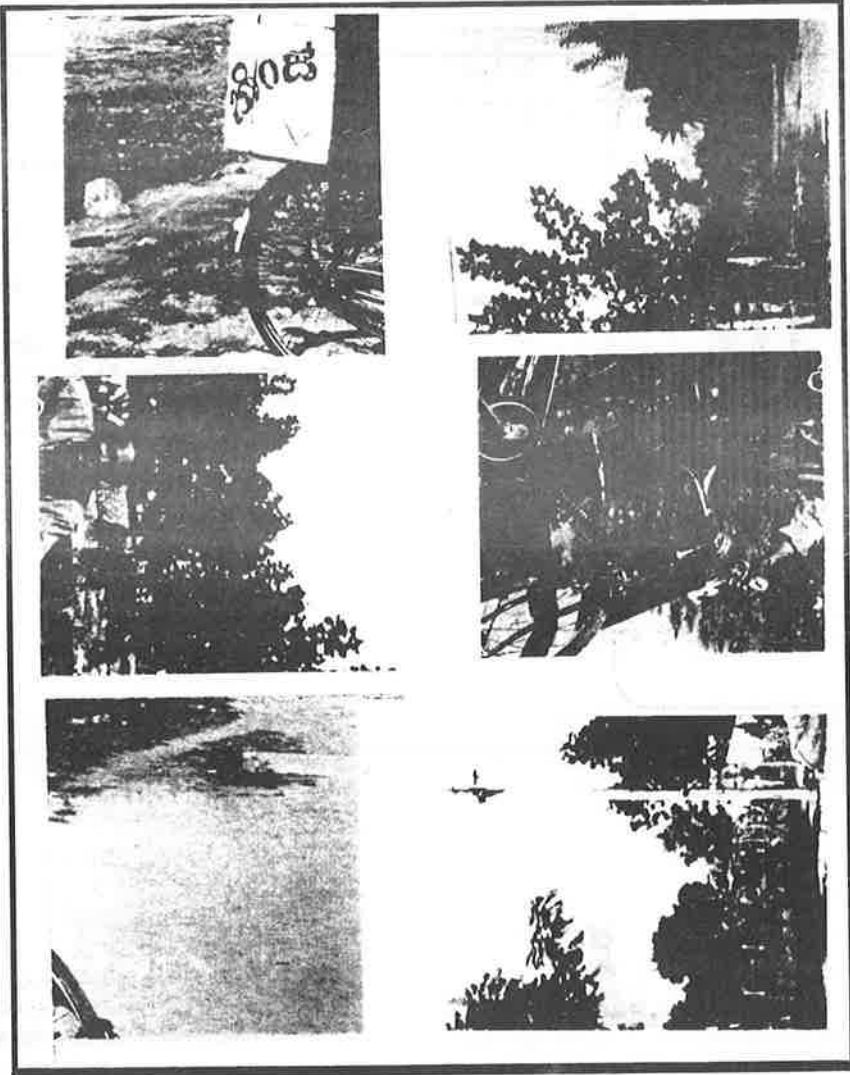
அறிதிறன் காணல் போட்டி இல: யா.1
பொருத்திக்காண்பது என்ன?

1. கீழே சேற்று குழம்பிப்போயுள்ள ஒரு படத்தின் துண்டங்களை வெட்டி எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.
2. வெட்டி எடுத்த துண்டங்களை நீங்கள் சரியாகப் பொருத்தி எடுக்கும்போது அங்கு ஒரு காட்சியை நீங்கள் காண்பீர்கள்.
3. நீங்கள் காணும் அக்காட்சியைப்பற்றி 15 வரிகளுக்கு மேற்படாமல் விபரக்குறிப்பொன்றை எழுதி உங்கள் பெயர், முகவரி, வயது என்பனவற்றை குறித்து "Kakam" Baunehøjen 35 3320 Skævinge Denmark என்ற முகவரிக்கு 25.09.95ற்கு பிந்தாமல் அனுப்புங்கள்

போட்டி விதிகள்

1. யாரும் பங்குகொள்ளலாம்
2. சரியாக பொருத்தப்பட்ட படமும், அத்துடன் அப்படத்தைப் பற்றி எழுதப்படுகின்ற விபரக்குறிப்பின் சிறப்பும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு போட்டியில் ஒருவர் தெரிவுசெய்யப்படுவார்.
3. தெரிவுசெய்யப்படும் நபரின் பெயர் விபரங்களும், அவரால் எழுதப்படும் படத்திற்கான விபரக்குறிப்பும் அடுத்த மாத காலத்தில் வெளியிடப்படுவதோடு; சிறந்த தமிழ்நூலொன்றும் பரிசாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

காகம்

காசகம்

முற்றமெல்லாம் புழுங்கல் - அதனால்
எம் ஷெல்லெல்லாம் அம்முற்றம்.
... ஒரு தாய்

"இது ஒரு தமிழ் மாசிகை"
ஒரு இல: 9 - புரட்டாதி 95
வெளியீடு: ஸ்டீன் பப்ளிக்ஷன்

Baunehsjen 35
3320 Skovvinge
Denmark

Tlf: 42 28 90 12

விலை: ஒரு வருடம்
(12 இதழ்கள்) - 200 டனிஸ்குரோன்கள்

வெளிநாடுகள்: 50 படி
கட்டணம் செலுத்தவேண்டிய

வங்கி:
Tuli Publikation
Den Danske Bank
Hillerød Afdeling, Slotsgade 16-18
Postboks 255
3400 Hillerød Denmark

A/C NO : 35 43 - 38 69 87

அல்லது

Post Giro : 94 73 65 3

ஆசிரியர்: முல்லையூரன்
படைப்பாளிகள் தொடர்பு: திரு. ரவி.....TIF: 86 40 38 05
வாசகர்கள் தொடர்பு: திரு. செல்வன்.....TIF: 86 64 51 98
வடிவமைப்பு: ஸ்டீன் பப்ளிக்ஷன், ரவி

காசகம் அடுத்த இதழ் புலம்வாயிர் வாழ்வின
" குழந்தைகள்" சிற்பிதழாக வெளிவரும்
எல்லோரும் எழுதுங்கள்
காசகம்.....

சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் ஆக்கங்களுக்கு படைப்பாளிகளே
முழுப்பொறுப்பாளிகளாவார்.காசகத்தின் எண்ணங்களை
படைப்பாளிகள் பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்பதில்லை.
.....காசகம்.....

18 வீரசேரி வார வெளிமீடு

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் தாய் மொழிப்பற்

கம்பியூட்டரும் 'லேசுபிரிண்டரும்' இருந்தால் எவரும் இலக்கியம் ஏடு நடத்தலாம். பத்திரிகை வெளியிடலாம் என்ற நிலைமை ஈழத்தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் தோன்றியுள்ளது. 'சூயிஸ்' 'மயில்' என்று பறவைகளின் பெயர்கள் வெல்லாம் சஞ்சிகைகள் வெளிவந்த செய்திகள் அறிந்திருப்போம்.

இதோ - 'காகம்' என்ற பெயரில் டென்மார்க்கிலிருந்து ஒரு மாசிகை.

ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் மற்றும் சுவீட்சர்லாந்து, நோர்வே, நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் பல வெளியாகின்றன.

ஜெர்மனியிலிருந்து பிரான்ஸிலிருந்து 'ஒவ்வது' பரிமாணம் இங்கிலாண்டை தேர்ந்த இத்தற்கு ஆர்வமுடன் விதமாக நின்றவிட்ட

இவை தவிர பாரிஸ்தாயகம், உலகத்தமிழ் உலகம், இப்படி பல இந்நிலைமையாடையே வாசிக்கும்

Afs: Tuli Publication Baunehøjen 35, 3320 Skævinge, Denmark